

TÜM SİLAHLARIYLA SALDIRMAYA DEVAM ETSİNLER;
ONLAR KAYBETMEYE BİZ KAZANMAYA MAHKÛMUZ!

POLİTİK-GÜNDEM / s.3

Nubar yoldaş çocuk yaşta tanıştığı Proletarya Partisi'nin komünist bir önderi olmayı, Rosa yoldaş çocuk yaşta Halk Ordusu'nun saflarında komutan olmayı başarmıştır. Nubar yoldaş genç yaşına mücadele- nin kritik safhalarında direnişler sığdırmış, Rosa yoldaş genç yaşında düşman kuşatmalarında çarpışmayı öğrenmiştir. Biri 17 yaşında Proletarya Partisi'nin saflarını adımladı, diğeri 17 yaşında Halk Ordusu'nun saflarına koştu.

Yeni Demokrasi

özgür gelecek için

gazetesi

1 EKİM-15 EKİM 2020 ■ YIL: 3 ■ SAYI: 71 ■ FİYAT: 2 TL ■ ISSN: 2630-5526

EMEK s.4

Sendikal Bürokrasiye Karşı İşçilerin İradesini Açığa Çıkaralım

İşçi sınıfının sendikal mücadelesinde DİSK önemli bir örgütlülük ve mevzidir. Sınıf sendikacılığını benimseyen biz devrimcilerin ne DİSK'e ne de genel olarak sendikalara karşı işçi sınıfında güvensizlik örgütlemek gibi bir derdi olamaz. Ancak işçi sınıfının sendikalara güvensizliğini tam da böylesi pratiklerin geliştirdiğini, bu pratiklere sessiz kalmanın ve onları onaylamanın işçi sınıfı mücadelesine büyük zararlar verdiğini bilerek hareket etmek zorundayız.

ANALİZ s.10

Hakim Sınıflar Cephesinde Görünüm ve Gerçekler

Hakim klikler arasındaki bu çatışmadan halk fazlası ile zarar görecektir. Böylesi kaotik bir ortamda güçlü durmanın önemli olduğu ileri sürülüp, gücü de ekonomik güçle değil hamasette arayacaklardır. Erdoğan, seçimleri erteleme, bir vesile yaratıp sıkıyönetim ilan etme, komşularla kontrollü bir çatışma ve savaş haline kadar her yolu deniyor.

FAŞİZM KAYBETMEYE BİZ KAZANMAYA MAHKÛMUZ!

12

KOLEKTİF DOĞRULTU

imha operasyonlarına karşı, nubar ve rosa cüreti ile gerilla savaşını yükseltelim!

15

GENÇLİK

kürt gençliğine yönelik saldırılara karşı örgütlü mücadeleyi yükseltelim!

20

ANI-ANLATI

ve şimdi dillerde sonsuz bir türkü olmak...

Bekle!... Kar Altında Kalan Buğday Tanesi

Sonbaharın huzursuz yellerinin esmeye başladığı bir mevsim bu... Sonbahar bir fırtına koparak çıkageldi. Gökyüzünün tüm sessizliği ve sakinliği bozuldu. Gece ve gündüz tozu dumana katarak, sesleri gökyüzünü parlatarak ve parçalayarak yırtıldı. 3 gün sonra toz bulutları yalpalayarak indi yeryüzüne, aldırış etmeden toprağa karıştı. Sonra dağların eteklerinden bir haykırış yükseldi; dört bir yana yayıldı o tozun dumanın, çayırın ve çimenin keskin kokusuyla... Dumanı üzerinde iki kor, ellerimize düştü. Sıkı sıkı sardık yüreğimiz ile...

Yaşama dair bazı dönüm noktaları vardır hayatta. Nerden geldiği, nasıl geldiği belli olmayan bazı 'an'lar. Bu anlar öngörülemez bir çerçevenin dışına taşır hayatını. Ve birden bakarsın ki o iki an arasında uçurumlar oluşur. Benliğin şekil değiştirir, bazı formlara evrilir istemsizce. Yaşadığın o zaman zarfı içerisinde sen anlayamasan da ka-

misali eklendiğini hissediyorum. Öğrendiğimiz gibi bu çetin kararlılığımızdan yılmadan devam etmeliyiz yola. Bu yol her ne kadar hengameli olsa da düşe kalka, bata çıka çıkacağız sıyrılacamız prangalarımızdan. Bu devranın dönüp dolaşip ellerimizden tutacağı o ıslık bahara ulaşacağız. Selamlayacağız sersemleşmiş kızgın güneşi yoldaşlarımızla.

Sitem ediyorum dünyaya ve akıp giden zamana... Öyle bir fırtına koparmak istiyorum ki yeri göğü inletsin kavgamızla...

Şimdi coşkun bir fırtınanın ortasında kalmış çulsuz biriyim sanki. Çaresizliğe çene çalacak gücüm yok. Varmak istediğim yolun en başındayım. Yanıma aldığım pazenden bir bohçanın içine yüklüyorum bugünü ve yarını. Gelecek sırtıma yüklediğim bir ağırlık. O ağırlığın altında kalmaktan korku ve endişe duyuyorum sadece. Galip geldiğim her geceye nokta koymaktan çekiniyorum.

Gözümün görmez olduğu bir mesafeyi aşındırırken ayaklarım, dar patikalardan cesaretli adımları yoldaş seçiyorum. İzleri, izlerimi yüreklendiriyor. Dağıtıyor yükseklerden inen puslu sisleri. Birlikte aralıyoruz yolumuzu. Yol yol ilerleyen adımlarım, adımlara karışıyor. Görmezlikten gelmiyorum artık yolumuzu. Bin bir göz

Unutma demişsin bu şarkıyı, yoldaşlarına bir mektubunda. Şimdi zihnime kazınmış, daha da biçimlenmiş bir şekilde önüme seriliyor. Sözleri daha bir anlam kazanarak işliyor zihnime. Yoldaşım... Oysa beraber selamlayacaktık yeni doğmuş günün ilk ışıklarını. Gözlerimizde uyku mahmurluğu selam edecektik ürkek kuşlara, çekimser papatyalara. Çelimsiz kekliliklerle koyu bir sohbeta girişip selam salacaktık bulutlardan. Dağlardan yankılanan bir türkü tutturacaktık dilimize, dönüp duracaktı sazımızın tellerinde. Şimdi elden ele taşınan o güç ile sıkı sıkı sarılıyorum düşlerine. Omuz veriyorum yüklediğin geleceğe... İçinde büyüdüğün bu kavgada adımların aydınlatacak yolumuzu. Adım adım büyüceğiz birlikte.

Bir Partizan Okuru

NUBAR'A

Ve güneş battı işte

Dünya kızıla kesti

Gökyüzü ve yeryüzü

Çocuk yüzü halkımın

Gecekondularda işçiler ve fabrikalarda

Dağlarda köylüler ve savaşçılar

Bebelerin ışılan gözleri

Kızıla kesti...

Göklerde yıldızlar (Tarihi yüklenenler yani)

Nefeslerini tutarak

Üç gün izlediler güneşin batışını

Aynada kendilerini izler gibi...

Düştüğün yerde

Bir çiçek açtı sonra

Kızıl

Kökleri yüreğim(iz)de

Her çarpışında yüreğim(iz)in

Büyüyen

Öylece işte kıpkızıl...

Bir Partizan Okuru

zandırdığı pek çok şey kâr kalır sana. O kor elime düştükten sonra daha açık bir şekilde, gerçek önüme serildi. Büyümenin fiziksel bir olaydan daha fazlası olduğunu görüyorum artık ve hissediyorum tüm gücümle... Adım atmanın ne olduğunu ve atılan o adımların ne kadar değerli ve önemli olduğunu anlıyorum. Bilincimize işlenen olgu ve düşüncelerin hareket etmesinin gerekliliğini, her birimizin sırtına birer yükten ziyade harmanlanmış, işlenmiş değerli bir taş

ROSAM...

Kulaklarım adını ilk defa işitti o anda. İlk defa göz göze geldim resmin ile. İlk defa dokundu sözlerin sözlerime. Ve şimdi aynı yolda yürümenin verdiği tanışmayla, tüm benliğimde yaşıyorum o kor parçasının içimi yakan acısını.

İlk defa bir mevsime böylesine küskün, kinli ve öfkeliyim. Yere düşen her bir kuru yaprağa isyan edecek kadar öfke duyuyor, esen rüzgarlara hesap soruyorum.

ile görüyorum.

...

Bekle kar altında kalan buğday tanesi

Yine onun sularıyla yeşereceksin

Gözyaşların çare değil

Ağlama büyü

Başını dik tutabilirsen boy vereceksin

...

TÜM SİLAHLARIYLA SALDIRMAYA DEVAM ETSİNLER; ONLAR KAYBETMEYE BİZ KAZANMAYA MAHKÛMUZ!

Türk hakim sınıflarının dizginlerinden boşalmasına yürütüldüğü saldırı ve kuşatma dozu düşmeden, hızı düşürülmeden sürdürülmekte. Ekonomik-siyasi ve askeri cephelerde sürdürdüğü saldırı ve savaşı tamamlayan tüm parçalar tek bir noktada toplanarak; sistemi koruma ve ayakta tutma hedefiyle yürütülüyor. Emperyalist-kapitalist sistemin krizinin üzerine karabasan gibi çöken pandemi tüm yıkıcı ve sarsıcı etkileriyle sürmektedir. Boğulan sistem kendine nefes alacak yeni alanları saldırı ve savaşla açmanın dışında hiçbir seçeneğe sahip değildir. Sistemin yaşadığı krizin ve bu krizin yarattığı çelişkilerin kimi dönemlerde diyalogla çözümü mümkün olmuştusa da esas olarak savaş ve saldırı ile "nihayete" erdirilmiştir. Yürütülen savaş alanları farklılaşmış, yer değiştirmiş olsa da savaşı yürüten güçlerin niteliğine bağlı olarak, savaşların özünde bir değişim yaşanmamıştır.

Ezilenlerin ve işçi sınıfının özgürlüğü için yürütülen savaşların varlığı, ezen sınıflarla aralarındaki çelişkilerin uzlaşmazlığı ve bu çelişkinin tüm diğer yol ve yöntemlerle birlikte esas olarak zor ve devrimci şiddetle çözülmesinden başka yol ve yöntemin olmamasıdır. Bu tarihsel zorunluluk ülkemizde 48 yıldır kesintisiz biçimde sürdürülmüş ve sürdürülmektedir. Savaşın kesintisiz olmasını koşullayan temel etmen onun gereklilik ve zorunluluğunu belirleyen ideolojik düzlemidir. Düşmanın kuşatmalarına eşlik eden liberal ve reformist söylemlerin temeli "mevcut koşullarda savaşın sürdürülemezliği"dir. 6-9 Eylül Derim-Ovacık'ta yaşanan bombardıman sonucu ölümsüzleşen Nubar ve Rosa yoldaşların yaşamları ve ölümlerinde taşınan irade tüm bu kuşatmaları yaran, tuzla buz eden bir kararlılığı ifade etmektedir. Onlar olmazlığın teorisinin yapıldığı koşullarda ortaya bir kavrayış ve irade koymuştur. Bu irade komünist niteliğin bir sonucu olarak ancak üç günlük bombardımanın ardından, parçalanarak alınmıştır. Başka türlü mümkün değildi, çünkü bu savaşımın fitilini ateşleyen Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşın bedeni işkencede parçalanmıştır. Biri

işkencede yaratmıştı Proletarya Partisi'nin ilk tohumlarını, diğeri bombardımanda parçalanarak büyütüyordu bu kökleri. Düşmanın elde edebildiği tek şey önderlerimizin ve onların takipçisi olan savaşçı yoldaşlarımızın bedenleri olmuştur.

Kesintisiz sürdürülen savaş, kuşakları birbiriyle buluşturmuş, farklı kulvarlarda başlayan yaşam yollarını kavga da birleştirmiştir. Nubar yoldaş çocuk yaşta tanıştığı Proletarya Partisi'nin komünist bir önderi olmayı, Rosa yoldaş çocuk yaşta Halk Ordusu'nun saflarında komutan olmayı başarmıştır. Nubar yoldaş genç yaşına mücadelenin kritik safhalarında direnişler sığdırmış, Rosa yoldaş genç yaşında düşman kuşatmalarında çarpışmayı öğrenmiştir. Biri 17 yaşında Proletar-

öğretecek, geliştirecek ve ardıklarını daha ileri mevzilerde konumlanmaya itecek bir bilinç yaratacaktır. Bu başarıldığı ve bu başarının sonuçları açığa çıkarıldığı oranda, yara daha hızlı kabuk bağlayacaktır. Bunu başarmasının koşulları ve zemini de fazlasıyla mevcuttur ve mesele öğrenmek, ilerlemek ve yoldaşlarımızın ölümü hiç tereddütsüz ölümü kucaklamaya iten ideolojik şekillenişe kilitlenmektir.

Sınıf mücadelesinin kızgın ilerleyişi, keskin virajları ve her gün biraz daha netleşen yol ayrımları, tüm ara yolları bertaraf ederek ilerlemektedir. Mevcut havanın işçi ve emekçiler cephesindeki boğucu olma hali daha da derinleşirken, sistemin artık dikiş tutmayan açıkları derinleşirken, savaşmak ve savaşı büyütmekten başka bir

biçimde yürümediğinde hiç tereddütsüz yeni sahalar açacaktır. Ki Kafkasya'da açılan cephe tam da bu sıkışmanın sonucudur. Devlet Kürdistan'ın dört parçasında gerillanın imhasına dönük yürüttüğü kapsamlı saldırıda istediği sonucu alamamakta ve bu çıkmaz, daha fazla saldırganlaşmasını, daha fazla cephede saldırıya geçmesine neden olmaktadır. Sürek avına dönüştürülen gözaltı ve tutuklama furçası, devletin savaş konseptinin bir parçası olarak devam etmektedir. Emperyalist efendilerine öykünen TC, Kürt halkına uyguladığı zulümde sınır tanımıyor ve bu zulümle halka mesajlar veriyor.

Dolar ve Euro'nun durdurulamaz yükselişi ekonomik çöküşü hızlandırırken, son verilere göre 7 milyon işçinin aç yattığı ifade edilmektedir. İşsizliğin çığ gibi büyüme hali artık bir slogan olmanın ötesinde gerçeğin yalın ifadesidir. İşçi ve emekçilerin sırtına bindirilen yükün taşınamaz hale gelişi, aynı zamanda bir tepki ve öfkeyi de biriktirmektedir.

Kadın katliamlarının durdurulamaz hızına eklenen doğanın talanı ve tüm bu cephelerde yaşanan parçalı direniş henüz ortak bir amaçla, yani sistemi hedefleyen bir potada birleşmediği gibi, etki sahası ve gücü de oldukça zayıftır. Bu direniş ve tepkiyi örgütleyecek, ortak bir potada birleştirerek doğru hedefe kanalize edecek olan Proletarya Partisi'dir. Bugün tarihin omuzlarımızı yüklediği görev Proletarya Partisi'nin saflarında Halk Savaşı'nı yükseltme mücadelesine dünden daha fazla sarılmak, daha fazla atılmak, daha fazla görev almak, daha fazla görevlerimizi bilince çıkarmak ve bu görevlerin yerine getirilmesi için bitmek bilmez bir enerjiyle mücadeleyi adımlamaktır. Nubar ve Rosa yoldaşların uğruna canlarını verdikleri kavgamız, yeni önderler ve yeni komutanlar yetiştirerek ilerleyecek ve büyüyecektir. Bu kararlılık ve inançla hedefe kilitleneceğiz, bu kararlılık ve inançla bedel ödeyecek, bu kararlılık ve inançla bedel ödeteceğiz.

ya Partisi'nin saflarını adımladı, diğeri 17 yaşında Halk Ordusu'nun saflarına koştu. Biri partisinin Halk Savaşı'nın gelişiminde önder, diğeri Halk Savaşı'nın gelişmesi için komutan oldu. Biri, beş yoldaşının ardından önderleşmeyi, diğeri beş yoldaşının ardından silahın gücüyle hesap sormayı hedefledi. Biri tüm sağ tasfiyecilerle karşı partisini korudu, diğeri önderi için hiç tereddütsüz ölümü kucaklamayı. Biri, partisinin yaşadığı sorunların çözümünde politik ve askeri olarak yetkinleşmeyi, diğeri partisinin saflarında daha etkin yer almak için yürüdü. İkisinin de önderi genç bir komünistti ve onun ardıkları olarak yazılan kurtuluş manifestosunun uygulayıcısı, geliştiricisi ve savaşçısı oldular.

Kuşkusuz ve hiç tereddütsüz sarılacak olan bu kaybın yaraları aynı zamanda

yol da sunmamaktadır. Artan ırkçı-şoven saldırılar daha da keskinleşecek ve bu kez Azerbaycan-Ermenistan çatışmaları vesilesiyle tırmandırılacaktır. Sistemin en temel besin kaynağı olan bu zehir her gün sokakta Suriyeli göçmenlere uygulanan saldırı ve linç görüntüleriyle servis edilirken, Kürt işçilerin hiç sorgusuz katledilme örnekleri yaşanırken, devlet daha fazlasını isteyecektir. Çünkü daha fazlasına ihtiyacı vardır. "Tek millet iki devlet" sloganı dönemin şovenist politikasını ifade eden slogan olarak kısa sürede sahneye atılmıştır.

Sistemi savaşla ayakta tutanlar, katletme, saldırı, imha saldırılarına bu dönemde de devam edecektir. Savaş ve saldırganlıkla beslenerek yönetmeye ve ayakta kalmaya devam edecektir. Ortadoğu'da sıkıştığında, emperyalistlerle pazarlıklar istediği

Sendikal Bürokrasi ve Yozlaşmaya Karşı İşçilerin İradesini Açığa Çıkaralım

Yakın zamanda DİSK'te yaşanan bir taciz olayı sosyal medya üzerinden gündem oldu. DİSK'te örgütlenme uzmanı olarak çalışan bir erkeğin, bir kadına taciz ve şiddet uyguladığı "iddiası", araştırma komisyonunun (daha doğrusu üç kişilik komisyondan bir kişinin) raporu sonucu somutlanmış oldu. Bunun üzerine DİSK Genel Başkan Yardımcısı ve Genel-İş Sendikası Başkanı Remzi Çalışkan "Somut delil olup olmadığına bakılmaksızın taciz iddiasıyla gündeme gelen birinin DİSK'teki görevine devam etmesi mümkün değil. DİSK yönetimi konuyla ilgili bir açıklama yapacak" dedi. Bu konuda aylardır neden adım atılmadığı, belirlenen araştırma komisyonunun iki üyesinin ısrarla neden meselenin üzerini örtmeye çalıştığı gibi sorular orta yerde duruyor. Ancak özelden DİSK'te genel olarak tüm sarı sendikalardaki duruma vakıf olanlar için bu sorular da anlamını yitiriyor.

Hatırlanacak olursa iki ay önce de Belediye-İş Sendikası İstanbul 2 Nolu Şube yöneticisi Savaş Doğan, DİSK Genel-İş üyeleri tarafından silahla yaralanmış ve DİSK Genel İş bu konuyu da sessizlikle unutturmaya çalışmıştı. Silahla yaralama olayından önceki iki yıl boyunca DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik), İstanbul özgülünde yaşanan sorunlara dair birçok sendika, HDK ve HDP üzerinden DİSK Genel-İş Başkanı Remzi Çalışkan'la görüşmek istemiş ancak Çalışkan sürekli olarak görüşmekten kaçınmıştı. Genel İş yönetimiyle tartışılacak olan konu DİSK şubelerinin İstanbul'daki ilkesiz, kışkırtıcı ve fırsatçı politikalarıydı. Bu iki yıl boyunca görüşme yapılamadı ve Genel-İş İstanbul 2 Nolu Şube'nin marifetiyle silahla yaralama olayı gerçekleşti. Belediye-İş üyesi DDSB'liler tüm bu yaşananların arkasında CHP gibi düzen partileri ve sendika bürokrasilerinin olduğunu belirterek sendikaların düzen partilerinin arka bahçesi yapılmasına, işçileri birbirine kırdırma politikasına karşı bağımsız sınıf politikası vurgusu yaptı ve bu saldırının mahkûm edilmesini istedi. Ancak hem DİSK hem Genel-İş yönetimi "sessizliği", başka bir deyimle

unutturma, üstünü örtme yolunu tercih etti.

Benzer bir durum DİSK Tekstil Sendikası'nın Deriteks'in 2 yıldır örgütlü olduğu ve sözleşme imzaladığı bir fabrikada Deriteks'in örgütlülüğünü dağıtmak istemesi üzerine gerçekleşti. DİSK Tekstil tam da patronların ağzıyla "işkolu barajı" üzerinden kara propagandayla fırsatçılığa girişti ve DİSK Başkanı Arzu Çerkezoğlu, "atılan işçiler" bahanesiyle bu fabrikayı ziyarete geldi ve DİSK Tekstil'in tasfiyecisi saldırısına destek verdi. DİSK ve Çer-

kezoğlu gibi doğru tutum almak yerine gerici bir tutum benimsemesine zemin sağlıyor. Konfederasyonun kendine bağlı sendikalara, sendikaların şubelere, şubelerin temsilcilere "söz geçiremediği", herkesin birbirinin sırtını sıvazladığı ya da ayıbını görmezden geldiği bir ilişki ağı DİSK'e hâkim durumdadır. Bu durum bir anlamda şaşırtıcı da yeni de değildir. Sarı ve bürokratik sendikacılığın pragmatist bir yönetim ittifakıyla yol aldığı, CHP gibi düzen partilerinin siyasetine göre sendikal çizgilerin benimsendiği ko-

olan da DİSK üyesi işçiler olacaktır.

Ortaya koyduğumuz sorunlar sadece DİSK'e ait sorunlar değildir. Bu anlamda Türk İş veya Hak İş gibi konfederasyon yönetimlerinin daha iyi bir noktada olduğunu iddia etmiyoruz. Bu konfederasyon yönetimlerinin durduğu yer ve temsil ettiği çıkarlar pratikleriyle ortadadır. DİSK'te "sol" bir görünümle kendini gösteren sarı, bürokratik sendikacılık bu konfederasyonlarda açık işbirlikçi, devletçi ve şovenist tutum ve beyanlarla kendini göstermektedir. Ne var ki DİSK'in "sol" kimliği, bugün artık iyice CHP'ye yaslanan siyasetiyle pek bir anlam ifade etmemekte ve özünde ona diğer konfederasyonlardan farklı bir nitelik vermemektedir. Eğer özü ve niteliği, söylem ve savunulan kimlikte değil sınıfın çıkarları ve sınıf sendikacılığında arıyorsak bu tartışmasız bir gerçektir. Eğer bir nitelik farkı varsa bu konfederasyonlarda, onlara hükmeden yönetimlerde değil konfederasyon fark etmesizin işçi sınıfının çıkarlarını esas alan sendika ve şubelerde vardır.

DİSK'i bu kadar tartışma konusu yapan konulardan biri birçok sendikasına ve konfederasyon yönetimine hâkim

olan anlayışların kendini ilerici, sosyalist, devrimci veya yurtsever kimlikle tanımlıyor olmasıdır. Bu "sol" görünüme yaslanarak sarı ve bürokratik sendikacılığın icra edilmesi, düzenin işçi düşmanı muhalefet kliklerine gösterilen hayırhah tutum, daha fazla üyeye sahip olmak için yapılan ilkesizlikler ve ayak oyunları DİSK'i her geçen gün daha da yozlaştıran ve işçi sınıfından uzaklaştıran etmenlerdir. Taciz, yaralama, adam kayırma, fırsatçılık ya da kara propaganda... Özünde hepsi aynı burjuva çizgiden beslenmektedir ve asıl mahkûm edilmesi gereken de DİSK yönetimine hâkim olan bu anlayışlardır. Sendikal bürokrasi ve yozlaşmaya karşı etkin mücadele edebilmenin yolu, işçilerin iradesini açığa çıkarmaktır ve kuşkusuz işçi sınıfı patronlara karşı mücadelesi, sendika bürokrasilerine karşı mücadelesiyle kopmaz bir bağ içindedir.

kezoğlu, kendilerinin de çok iyi bildiği gibi patronların çanağından beslenen, sendikacılık hayatı para karşılığı işçileri satmaktan ibaret DİSK Tekstil Başkanı Kazım Doğan'a tutum almak bir yana onun yanında durmayı tercih etti. Devletin, sendikal örgütlülüğü tasfiye etmek için çıkardığı yasalardan; işkolu barajı ve yetki sorunlarından olumsuz anlamda en fazla etkilenen DİSK'e bağlı sendikalar olmasına karşın DİSK, kendisine bağlı bir sendikanın bu anti-demokratik yasalar üzerinden kara propaganda yapmasına ses çıkaramayacak hatta destek verecek noktaya geldi.

DİSK; konfederasyon yönetimi ve bağlı sendikalarıyla birlikte içte pragmatist bir ittifaka dayanıyor. Konumunu ve koltuğunu korumaya dayalı bu ittifak pragmatizmi, DİSK'in taciz, silahlı saldırı, tasfiyecilik gibi örneklerde ol-

şullarda DİSK yönetiminin işçi sınıfına ait, onun asgari ilkelerini ve kültürünü yansıtan doğrularda neden ısrarcı olmadığı da kendiliğinden anlaşılacaktır.

İşçi sınıfının sendikal mücadelesinde DİSK önemli bir örgütlülük ve mevzidir. Sınıf sendikacılığını benimseyen biz devrimcilerin ne DİSK'e ne de genel olarak sendikalara karşı işçi sınıfında güvensizlik örgütlemek gibi bir derdi olamaz. Ancak işçi sınıfının sendikalara güvensizliğini tam da böylesi pratiklerin geliştirdiğini, bu pratiklere sessiz kalmanın ve onları onaylamanın işçi sınıfı mücadelesine büyük zararlar verdiğini bilerek hareket etmek zorundayız. Tartışma konusu DİSK'i yaratan ve ayakta tutan işçiler değil DİSK'i yöneten sarı ve bürokratik anlayışlardır. Kuşkusuz DİSK'teki bu burjuva çizgi ve anlayışlara karşı gerçekleştireceği ve mücadeleyi geliştirecek

Greve çıkan Novares işçileri kazandı

HABER MERKEZİ- Gebze Novares fabrikasında patronun düşük zam dayatmasını kabul etmeyerek greve çıkan işçiler kazandı. İşçilerin ücretlerine yüzde 25 oranında zam yapıldı.

Gebze'deki Novares fabrikasında toplu sözleşme görüşmelerinde patronun düşük zam teklifini kabul etmeyen ve greve çıkan işçiler kazandı. İşçilerin ücretlerine yüzde 25 oranında zam yapıldı.

Petrol-İş Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu Novares'teki toplu iş sözleş-

mesi görüşmeleri yılın başında başladı. Pandemi sürecinin de etkisiyle uzayan sözleşme sürecinde son

gelen noktada işçiler 1125 lira seyyanen zam isterken patron 650 lira teklif etti. Düşük ücreti kabul etmeyen işçiler greve çıktı. Grev pankartı asarak fabrika bahçesine

kurdukları grev çadırında bekleyen işçiler grevleri ikinci gününde kazanımla sonuçlandı.

İşçilerin ücretlerine seyyanen 1000 lira zam yapıldı. 25'e tekabül eden bu zam oranı sosyal haklar dahil edildiğinde yüzde 27'yi buluyor. Ücretleri alt skalada olan işçilere ise ekstra yüzde 4 oranında zam yapıldı.

Ayrıca sözleşmeye ana sınıfta çocukları olan işçiler için ödenek, işçilerin birinci derecede yakınlarının hastane işlemlerinde işçilerin idari izinli sayılması, tamamlayıcı sağlık sigortası ve 8 Mart'ta fabrikada bir etkinlik düzenlenmesi de sözleşmede ilk defa yer alan maddeler oldu.

"Üretici emeğinin karşılığını istiyor, iktidar ihracatçılarla işbirliği içinde"

HABER MERKEZİ- Tüm Üretici Köylü Sendikası (Tüm Köy Sen) Ordu Şubesi Başkanı Zekayi Sağra, fındık fiyatındaki hareketliliği değerlendirerek, "Fındık değeri olan 30 TL'ye çıkacak" dedi.

Fındık sezonu başlamadan fındık maliyeti üzerinden 1 kilogram fındığın en az 28,5 TL olması gerektiğini açıkladıklarını vurgulayan Sağra, "Hesabımıza göre 1 kilogram fındığın devlet desteği olan dönüm parasının da düşülmesinden sonra yaklaşık 22 TL olduğunu açıklamıştık. Buna göre de en az 28,5 TL olmasının gerekliliğini özellikle gerekçeleriyle anlatmıştık. Ancak iktidarın ve ihracatçıların birlikteliği nedeniyle üretici köylü yine maliyetine fındığını satmaya başlamak zorunda bırakıldı. Şu an küçük küçük de olsa fiyat yükseliyor" dedi.

REKOLTE AZ

Rekoltenin de az olduğunu belirten Sağra, "Rekoltenin iddia edildiği olmadığı ortaya çıktı. Bu konuda da haklı çıktık. Geçmiş yılların deneyimiyle fındığını pazara indirmeyenlerin sayısı artmaya başladı. Bunu gören tüccar, ihracatçı direniyor ancak başarılı olamayacaklar. Üretici emeğinin, ürününün değerini istiyor. Kısa süre sonra fındık fiyatının yükseleceği bir gerçek. Bu nedenle üreticiler pazara fındık indirmemeleri ya da gereksinimleri kadar indirmeleri gerekiyor" dedi

HER YIL AYNI OYUN

Her yıl aynı oyunların tezgahlandığını söyledi Sağra, "Fındık politikası fiyat tartışmalarıyla daraltılıyor. Fındık stratejik ürün olmalı ve ona göre politikası olmalı. Artık tarım-fındık politikasını tartışmamız gerekir. Fiyat sonuçtur. Serbest piyasa uygulaması devam ettiği sürece fiyat tartışmalarından kurtulamayız. Üreticilerin sesine kulak verilmeli. Bu konuda hazırladığımız raporu partilere, kitle örgütlerine, muhtarlarımıza vermiş, kamuoyuna açıklamamıştık" dedi.

TÜM BEL-SEN: İhraç edilen üyelerimiz görevine iade edilsin

HABER MERKEZİ- Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan 8 üyelerinin kamu görevinden ihraç edilmesine tepki gösteren TÜM BEL-SEN Diyarbakır Şubesi Eşbaşkanı Nihal Yanık, bütün üyelerinin

Hükmünde Kararname'yle (KHK) 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 35'inci Maddesi'nde yapılan geçici değişikliğe dayanarak ihraç edilmesine ilişkin sendika şubesinde basın toplantısı düzenledi.

süre yönetilen ülkede yüzbinlerce insan ihraç edilmiştir. Doğu'daki bütün belediyelere kayyum atamakla yetinilmemiş, binlerce belediye çalışanı işinden emeğinden edilmiştir. Sadece Diyarbakır ve ilçe belediyelerimizden toplamda 300 üyemiz ihraç edilmiştir. İhraç edilen üyelerimiz ile ilgili herhangi bir disiplin cezası adli ya da idari hiçbir soruşturma olmaksızın hukuka aykırı bir şekilde ihraç edilmişlerdir" ifadelerini kullandı.

'GÖREVLERİNE GERİ DÖNMELİ'

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan 34 üyelerinin yaklaşık 3 yıldır açığa alındığını ifade eden Yanık, "İktidarın hâlâ işçinin emekçinin ekmeğini elinden almasının kabul edilebilir hiç bir yanı yoktur. Buradan yetkililere sesleniyoruz; ihraç olan bütün üyelerimiz görevlerine derhal geri dönmeli, bu hukuk dışı uygulamalardan derhal vazgeçilmeli, tüm üyelerimiz görevlerine dönünceye kadar her türlü hukuki ve sendikal mücadelemizi devam ettireceğiz" şeklinde konuştu.

görevine iade edilmesini istedi.

Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikası (TÜM BEL-SEN) Diyarbakır Şubesi, kayyum yönetimindeki Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan 8 üyelerinin kamu görevinden ihraç edilmesine tepki gösterdi. TÜM BEL-SEN, açığa alınan 34 üyelerinden 8'inin Kanun

"TOPLAMDA 300 ÜYEMİZ İHRAÇ EDİLMİŞTİR"

Toplantıda, açıklama yapan TÜM BEL-SEN Diyarbakır Şube Eşbaşkanı Nihal Yanık, "İktidar kendisine muhalif olan bütün kesimleri hukuksuzca ya tutuklamakta ya işinden etmekte ya da korku salma politikaları sürdürmektedir. 15 Temmuz'da darbe gerekçesiyle OHAL ile uzun bir

Devletin Halk Düşmanlığı ve Cenazelere Yönelik İşkence Politikaları

6-9 Eylül tarihlerinde Dersim-Ovacık'ta yaşanan bombardıman sonucu Halk Savaşçıları Erol Volkan İldem ve Fadime Çakıl ölümsüzleşti. 9 Eylül'de Malatya Adli Tıp Kurumu'na getirilen cenazelerin teşhisi için aileler 10 Eylül'de Malatya ATK'ya gitti. Burada, cenazelerin vücut bütünlüğü olmadığı gerekçesi ile ailelerden kan örneği alınarak DNA testi yapıldı. Üzerinden 12 gün geçmiş olmasına rağmen DNA örnekleri İstanbul Adli Tıp Kurumu'na gönderilmediği avukat ve ailelerin girişimi ile öğrenildi.

Devletin cenazelere yönelik işkenceci tutumu daha önceki pratiklerden bilindiği için Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA) tarafından İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklaması öncesinde İstiklal Caddesi'nin birçok yerine ve basın açıklamasının olacağı sokağa çok sayıda sivil polis yığıldı. Sokağın başı çevik kuvvet polisleri ve TOMA tarafından tutuldu. Basın açıklamasına gitmek için yola çıkan çalışanlarımız ve bir okurumuz polis tarafından durdurularak gözaltına alındı. Gözaltına alınan 3 kişi Taksim Polis Karakolu'na götürüldü. Üzerlerindeki ozalit ve basın metni gerekçe gösterilen çalışanlarımız ve okurumuz buradan Vatan Emniyet'e götürülerek haklarında ek gözaltı süresi verildi. Henüz duyurulmamış, basın ve ifade özgürlüğü kapsamındaki metinler gerekçe

gösterilerek gözaltına alınan okur ve çalışanlarımız 25 Eylül günü serbest bırakıldı.

Çalışanlarımız ve okurumuzun gözaltına alınması elbette devletin gerilla cenazelerine yönelik politikasının bir parçasıdır.

Uzun yıllardır ülkemizde verilen gerilla mücadelesi sürecinde yüzlerce gerilla ölümsüzleşti. Gerilla cenazeleri ise onların verdiği mücadeleye uygun olarak; verilen mücadelenin bir parçası yapılarak defnedilmek istendi. Bu temelde halk cenazelerini sahiplenirken devlet ise cenazelere işkence etme politikaları geliştirdi. Devletin cenazeleri fiziki olarak tanınmayacak duruma getirme politikası savaşın içerisinde ortaya çıktı. Böylece devlet yıllardır, "kimliğini netleştirilen cenazeleri" de DNA testi bahanesiyle ya geç teslim etmek ya da kimsesizler

mezarlığına gömmek için çabaladı.

Devletin bu politikaları o cenazeleri omuzlarda, sloganlarla defneden halkın mücadelesinin önüne geçemedi. Savaşın süregelen içerisinde ölümsüzleşen yüzlerce gerilla omuzlarda defnedildi.

sokakta bekletildi; 11 yaşındaki Cemile'nin cenazesi buzdolabında bekletildi.

Devlet, yaşadığı ekonomik ve politik krizi yönetmede askeri saldırganlık ve işgal politikasını hayata geçirerek aşmak istemektedir. Bu nedenledir ki büyük çaplı ve sürekli saldırdığı bir şovenist politikayı hayata geçirmektedir.

Egemen sınıfların bu tablosu, bu siyasi çizgisi ve ekonomide yaşanan dalgalanma halk yığınlarının öfke ve tepkisini bilemekte, çelişkilerini keskinleştirmektedir. Yoğunlaşan bu çelişkilerin çözümü için devlet, askeri yatırımlar yapmakta, "güvenlik tedbirlerini" yoğunlaştıran bir süreç örgütlemektedir. Baskı ve şiddet her durum ve koşulda, acımasız bir araç olarak hayata geçirilmektedir.

Bu saldırılar aynı zamanda güçlenen, büyüyen bir devrimci dinamiğin ifadesidir.

Dağların bombalanması tarihin akışını durduramayacak; savaşta bayrağı yoldaşlarına teslim edenlerin mücadelesini sonlandıramayacak; elden ele geçen o bayrak nihai zafere kadar kesintisiz dalgalanacaktır.

Bir kez daha ifade etmek gerekir ki, bu sürecin uzatılması gerillaların mücadele antlarıyla defnedilmesini engellemeyecektir. Gerillalar uğruna canlarını feda ettikleri ideallerine uygun şekilde uğurlanacaktır.

18 yaşındaki Furkan yaşamına son verdi: Bir araba, ev uğruna yıllarımı harcamak istemiyorum

HABER MERKEZİ- Kocaeli'nin Darica ilçesinde yaşayan 18 yaşındaki Furkan Celep, insanlardan uzaklaştığını, hayvanlara ve doğaya zaman ayıramadığını; sorumluluk almak ve bir ev ve araba yıllarını harcamak istemediğini geride bıraktığı nota ekleyerek intihar etti.

18 yaşındaki Celep arkasından bıraktığı notta, "İnsanlardan uzaklaşmaya, onları önemsememeye, doğaya ve hayvanlara zaman ayırma-

maya başladım. Kendimi zamanla duygusuz bir insana dönüşüymüş gibi hissediyorum. Bunlar bana göre

değil ben böyle olmak, hayatımın geri kalanına duygusuz bir insan olarak devam etmek istemiyorum. Sorumluluk almak istemiyorum. Bir araba, bir ev veya herhangi bir şey uğruna yıllarımı, aylarımı harcamak istemiyorum." ifadelerini kullandı.

Celep, notunda, "Belki de bu kadar derin, bu kadar hassas bir insan olmamalıydım. 'Keşke tanrı beni böyle yarat-

masaydı' deyip duruyorum kendime. Birisi en ufak hakaret bile etse buna üzülüyorum. Biraz üzümlüce boğazımın yanıyor, sözcükler çıkamıyor boğazımdan. Merak ediyorum neden kimse bana değerli olduğumu hissettirmiyor? Neden kimse beni sevmiyor? Milyarlarca insan olmasına rağmen neden kendimi bu dünyada yalnız ve değersiz hissediyorum? Biraz daha eğlenceli, daha yakışıklı, daha çalışkan mı olmam gerek? Hayat bunları istiyor. Benim bunları karşılayacak ne gücüm ne de umudum var" ifadelerini kullandı.

Mor-Kızıl Kolektif: "Dağların Kartalı" Rosa'ya ve Önderi Nubar'a Selam Olsun!

HABER MERKEZİ- Mor-Kızıl Kolektif tarafından bir açıklama yayınlanarak 6-9 Eylül tarihlerinde Dersim Ovacık'ta yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen Fadime Çakıl (Rosa) ve Erol Volkan İldem (Nubar) anıldı. "Rosa kadınlara köleliği dayatan feodalizme ve erkek anlayışına karşı öfkelerini, kadınların kurtuluşunun ancak sınıfsal mücadele ve devrimle mümkün olacağı kavrayışına dönüştürdü" ifadelerine yer verilen açıklama şu şekilde;

"(...) Gerek topyekün saldırıların gerekse de manipülasyonların önemli hedefi olan kadınlar 'kutsal aile, kutsal annelik' üzerinden faşist politikalara alet edilmektedirler. Erkek egemenliğinin, faşist ideolojisinin önemli bir bileşeni olarak yeniden ürettiği Türkiye'de her gün neredeyse üç kadın katledilmekte, kadın ve çocuklara şiddet, taciz, tecavüz, baskı her geçen gün daha da artmaktadır. Ama şu gerçeklik unutulmamalıdır. Ezilenin ezileni kadınlar kaderlerine boyun eğmemekte, kendilerine biçilen kadın rollerini

reddetmekte kendilerini köleleştiren, sömüren sisteme ve onun bileşeni erkek egemenliğine karşı gelişen mücadelelerin en ön saflarında yerini almaktadırlar.

Bu direniş ve isyanların yarattığı olumluluk ve taşıdığı umut, sınıf mücadelesinin bütünlüğünü parçalara ayıran, ezilen sınıf, ulus, cins ve katmanların ortak hareket etme bilincini körelten çeşitli reformist ve burjuva akımlar için öğretici olmamakta, umutsuz havayı dağıtmaya yetmemektedir. Bu gibi siyasal parti ve örgütlerin parlamentarizmden, seçimlerden, yasal düzenlemelerden, sözleşmelerden, sistem içi iyileştirilmelerden medet umduğu, uzlaşmacılığın kol gezdiği bir süreçten geçiyoruz.

(...)

6-9 Eylül tarihinde Dersim'de TKP/ML Merkez Komite üyesi Nubar (Erol Volkan İldem) ve Dersim kadın komitesi üyesi, TIKKO birim komutanı Rosa (Fadime Çakıl) yan yana, omuz omuza, devrim için kadın erkek el ele şiarını haykırarak ölümsüzleştiler. Kavganın,

kadın özgürlük mücadelesinin en anlamlılardan birisi Dersim'de iki komünistin ölümsüzleşmesiyle gerçek anlamını buldu. Tıpkı 'Devrimin Kartalları' Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht'in Almanya'da, Sabahat Karataş ile Taşkın Usta'nın Çifte Havuzlar'da, İvana Hoffmann ve Coşkun İnce'nin Rojava'da, Yılmaz Kes ve Sevda Serinyel ile Çiçek Botan ve Dilgeç Botan'ın Dersim'de, Ayfer Celep ve Kemal Tutuş'un Karadeniz'de, Halil Çakıroğlu ile Süheyla Dağdeviren'in Erzincan'da düşmana karşı ölümsüzlüğü birlikte kucaklaması gibi. Tıpkı Helin Bölek ile İbrahim Gökçek'in yüzlerce gün açlığı göğüslemesi tıpkı Nergiz Gülmez'le Muharrem Horoz'un zindan saldırısına karşı açlıkla ölümü kucaklaması gibi. İşte bizimkiler böyle kucaklıyor, kadın erkek el ele ideallerini, emekçilerin özgürleşmesi ve kadının özgürleşmesinin ortak kaderini.

Rosa kadınlara köleliği dayatan feodalizme ve erkek anlayışına karşı öfkelerini, kadınların kurtuluşunun ancak sınıfsal mücadele ve devrimle mümkün olacağı kavrayışına dönüştürdü. O gerillada kadının özgürleş-

me mücadelesini anlamlı kıldı. Kadın kimliğini gerilla ile tanımladı, kurtuluşu partisinin iktidarı alma iddiasıyla birleştirdi. Kadın Komitesi içinde, kadınların yaşadığı çelişkileri silahların eleştirel gücü ile çözmeye odaklandı. İyileştirmeye, sistemiçi çözümlerle yetinmedi ve hedefi net bir şekilde işaret etti.

Kadın özgürlük mücadelesini, sınıf mücadelesinden kopararak bireysel özgürlük ile sınırlayan, reformizmi toplumsal özgürlük mücadelesinin önüne çıkararak kavga kaçkınlığının yarattığı yozlaşmanın, çürümenin saflarında ilerleyenlerin olduğu bu süreçte, buna barikat olan Rosa ve Nubar'a selam olsun. Onların bu cüreti, ısrarı, kararlılığı devrim tarihinin sayfalarına yazıldı ve kuşaklara aktarılacaktır. Bizlere düşen de kadın özgürlük mücadelemizi onların yaktıkları devrim ve özgürlük ateşinin parçası yapmaktır. Onlar davaya bağlı oldukları kadar yoldaşlarına ve halka sonsuz bir güven içindeydiler. Bizler bu güveni her hücremizde hissetmeli ve örgütlü mücadelemizi büyütmeliyiz.

"Zindanda 248 Günlük Direnişini Dersim'de Tamamlayan Nubar yoldaşa; Halk Savaşı'nın İki Meşalesi Hiç Sönmeyecek!"

HABER MERKEZİ- TKP/ML Hapishaneler Komitesi tarafından bir açıklama yayımlanarak 6-9 Eylül tarihlerinde yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen TKP/ML MK üyesi Erol Volkan İldem (Nubar) ile TKP/ML İleri Militanı Fadime Çakıl (Rosa) anıldı. TKP/ML Hapishaneler Komitesi'nin açıklaması şu şekilde;

"6-9 Eylül tarihleri arasında Dersim-Ovacık'ta TC ordusunun bombardımanı sonucu Erol Volkan İldem (Nubar) ve Fadime Çakıl (Rosa) ölümsüzlüğe uğurladık. Partimizin MK üyesi ve Erol Volkan İldem ve Ordumuzun birim komutanlarından Rosa yoldaş, bir komünist ve bir savaşçı olarak, sahip oldukları köklere layık, o kökleri büyütmeye onuru ile ölümsüzleştiler.

Nubar yoldaş, 2001 yılında tutsak düştüğünde, devlet hapishanelere tarihinin en kapsamlı katliam operasyonunu gerçekleştirmişti. F tipi zindanlar devrimci tutsakların canı-canı pahasına sürdürülen direnişle açılmıştı. Erol yoldaş bu katliam ve di-

renişin ardından tutsak düştüğünde diğer devrimci örgütlerle birlikte partimiz de F tipi tecrit saldırısına karşı Ölüm Orucu eylemini başlatmıştı. Direnişin sürdüğü günlerde Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'ne getirilen Erol yoldaş, Ölüm Orucu eyleminde hiç tereddütsüz yer almış ve direnişini 248 gün boyunca sürdürmüştür. Bu dönem onu zaaflarından arındırmış, iradesini çelikleştirilmiş, geleceğe ve kazanmaya olan inancını pekiştirmiştir. Direnişin her gününü, mücadelesine daha yüksek bir bilinç ve iradeyle hazırlanarak geçirmiştir. Nasıl 6-9 Eylül günlerinde ölümü hiç tereddütsüz karşılamışsa 248 günlük direnişte de ölümü aynı tereddütsüzlük, kararlılık ve iradeyle karşılamıştır.

O katıldığı ÖO eyleminin her gününde ölüm ve yaşam arasındaki ince çizginin keskin muhasebesini kazanmıştır. Zaferle taçlandırdığı bu direnişle sadece ölümü değil, idealleri uğruna ölümü göze almayı kavramıştır. Ölümü küçültmenin sihrini yaşamın anlamını çözerek bulmuştur. Başı dik ve

onurlu bir şekilde çıktığı bu çarpışma onu daha büyük çarpışmalara hazırlamıştır. Devrim bilincini komünist bir iradeye dönüştürmenin yarınlarda kazandığı komünist bir önder olma kimliğinde önemli bir dönemeç olmuştur. Bu yolu yürürken edindiği bilinçle yüzünü Dersim dağlarına çevirmiştir. Partimizin önderliğinde yürütülen gerilla savaşının içinde yarım kalanları tamamlamıştır. Bir militan olarak başladığı kavgasını, bir direnişçi olarak sürdürmüştür ve bir önder olarak tamamlamıştır. Büyük bir emek, özveri, inanç ve bağlılıkla geçirdiği yaşamının her safhasını, ölümsüzlüğü ile taçlandırmıştır.

Rosa yoldaş Halk Ordusu'nun saflarında çocuk yaşta savaşçı, genç yaşta komutan olmayı başarmıştır. Onu bu başarıya sürükleyen partisinin savaş çizgisini kavrayış ve bu çizginin uygulanmasında daha aktif yer alma bilincidir. O sistemin ayağına taktığı prangaların tümünü bu bilinçle kırmış, özgürlüğü partisinin saflarında daha etkin yer alarak yaşamayı öğrenmiş-

tir. Kadının kavgada ve savaşta nasıl önderleşmeye aday olacağını kuşaklar içindeki tavıyla göstermiştir.

Yoldaşlarımız her türlü kaçkınlığın, tasfiyeciliğin kol gezdiği bir zamanda karşılamıştır ölümü. Ölümle meydan okumuşlardır yıldınlığa. Çaresizliğin sofrasını ölüme çektikleri zılgıtlarla dağıtmışlardır. Karamsarlığı ve karanlığı namlularının ateşiyle püskürtmüş ve yarmışlardır. Şimdi bize bıraktıkları büyük mirası aynı bilinç ve kararlılıkla sahipleneceğimizi bir kez daha ilan ediyoruz. İsimleri yolumuzu aydınlatan meşaleler olarak yanacak, adları kavgaya şiarımız olarak yaşayacak.

Erol Volkan İldem (Nubar) Yoldaş Ölümsüzdür!

Fadime Çakıl (Rosa) Yoldaş Ölümsüzdür!

Gerillalar Ölmez Yaşasın Halk Savaşı!

Eylül 2020"

"Bu Süreçten Daha Güçlü ve Kazanımlarla Çıkacağımıza Dair Olan Umudumuz Büyük"

Bir yılı aşkın süredir Kaz Dağları'ndaki altın madeni talanına karşı Kirazlı Balaban mevkiinde "Su ve Vicdan nöbeti" tutan çevre aktivistleri, 22 Eylül sabahı jandarma zoruyla nöbet alanından çıkarıldı. Nöbet alanını ablukaya alan jandarma alanda çadırlarda bulunan dört kişiyi gözaltına alıp pandemiyi gerekçe göstererek nöbet alanını dağıttı.

Kanadalı Alamos Gold şirketinin altın madeni işletebilmek için Balaban Tepesi mevkiinde 400 bin ağacı kesmesinin ardından başlatılan su ve vicdan nöbeti için kurulan metruk bina jandarma saldırısı sonucu yıkıldı. Çanakkale'nin ciğerleri niteliğinde olan Kaz Dağları'nı savunanlara yönelik gerçekleştirilen saldırıya ve genel ekoloji mücadelesine dair Kaz Dağları İstanbul Dayanışması'ndan Pelin Akmoren ve Kaz Dağları Direnişçisi Canan Hakko ile röportaj gerçekleştirdik.

YENİ DEMOKRASİ- Pandemi bahane edilerek doğayı savunmak, ekolojik yıkımın önüne geçmek yasaklanırken, sermayeye ve şirketlere her türlü serbestlik tanınıyor. Ekonomik krizin içinde ortaya çıkan pandemiyle birlikte doğaya yönelik talanın hız kazanmasıyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

PELİN AKMOREN- Aslında ekonomik krizle beraber ortaya çıkan bir doğa talanı değil bu. Senelerdir devam eden bir talan ve bu talana karşı örülen direnişler söz konusu. Bergama'da siyanürlü altın arama madenine karşı başlayan, Sinop'ta nükleer karşıtı eylemlerle devam eden ekolojik direnişler var. Akkuyu'dan Hasankeyf'e talan devam ediyor. Hasankeyf'in sular altında bırakılmasıyla yeni bir süreç başladı. Aslında bu hükümetin talan politikasıdır. Yer üstü kaynaklarını tüketti, fabrikaları sattı. Elinde son kalan da halka ait olan yaşam alanları ve su kaynakları oldu. Havamız, suyumuz, toprağımız zehirlenerek yabancı işbirlikçilere peşkeş çekiliyor.

Tüm bunlarla beraber bir de pandemiyi yaşıyoruz. Pandemi, doğayla savaşmamızın bize bir şey kazandırmayacağını, yüzümüzü doğaya dönmemiz gerektiğini gösteriyor. Bir ağacın altında nefes almanın ya da su kaynaklarının temiz kalmasının hayati önem taşıdığını ifade ediyor. Tarıma önem vermemiz gerektiğini ve güçlendirmemiz gerektiğini anlatıyor.

Ekolojik yaşamlar, komünler bir süredir devam ediyor. İnsanlar kooperatifler kurarak organik tarımla bunun filizlerini atmışlardı. Ancak pandemi bunu hızlandıracak gibi görünüyor. Doğayla savaşarak kazanamayız. Doğayı kendi haline bıraktığında doğa kendini yeniliyor. Doğayla savaşmak yapacağımız en büyük hata olur. Doğanın içerisinde ona zarar vermeden

kendimiz için yaşamalıyız. Pandemi nefes almanın ne kadar değerli olduğunu gösterdi bizlere. Bu sarmaldan elbette ki bir çıkış yolu bulacağız.

Kaz Dağları'nda 430'uncu güne yaklaşan bir nöbet var. Nöbet alanımızı aldılar ama sürekli ne yaptıklarını takip ediyoruz. İşin içerisinde 10 ay önce ruhsatını yenilememiş Alamos Gold ve "değerli" işbirlikçisi Doğu Biga Madencilik var. Halk gerçekten "yaptırmayacağız" diyorsa, buna rağmen kazanmaları mümkün değil. Kaz Dağları'nda 350 bin ağaç kesildi. Biz bu noktada geç kaldık, görmedik. 350 bin ağaç kesildikten sonra habirimiz oldu. Bu bizim hatamız. Ama bundan sonra Kaz Dağları'nda Milli Parklar statüsünde olması gereken bölgeden bir ağacın kesilmesine dahi izin vermeyeceğiz. Her ağacı tek tek, her toprağı karış karış savunacağız. Oraya siyanür döktürmeyeceğiz. Su havzalarını kirletmeyeceğiz. Nasıl ki bir senedir direniş devam ediyorsa kazanana kadar da sürecek... En son Halilağa'da ki Cengiz bakır madenine karşı örülen direnişte gördük ki birleşince, güçlü bir direniş örünce hiçbir şey yapamıyorlar. Orada ÇED toplantısını yapamadılar. Bu bir başlangıçtır. Önümüzde çok zorlu bir süreç

var. Ben inanıyorum ki Kaz Dağları'nı güçlü bir şekilde savunduğumuzda sermayenin talanından kurtaracağız. Mesela Kirazlı maden alanında, yedi yirmi dört nöbet tutulduğu için işlem yapılamadı. Şu an yeniden yeşillenemeye başladı alan. Biz de inancımızı kaybetmediğimiz ve direnişe güçlü bir şekilde devam ettiğimiz sürece kazanım kaçınılmaz olacaktır diye dü-

şünüyorum.

CANAN HAKKO- Evet, pandemi dönemi sermaye ve şirketlerin işlerine yaradı. Çanakkale de pandemi döneminde drone uçurma yasağı vardı. Şirketleri izlemeyelim ve onlar diledikleri gibi doğayı katletsin diye! Yaşanabilir başka bir dünya yok ve insanlar olanı rant uğruna, kâr hırsına katlediyor. Geline aşamada salgından dersimizi almadığımızı görüyoruz. İnsanların tek derdinin karınını doyurmak ve hastalıktan etkilenmemek olan şu günleri madenciler, JES'çiler, HES'çiler için harika bir döneme çevrildi.

YENİ DEMOKRASİ- Doğayı, ormanı, yaşamı savunanlara yönelik gerçekleştirilen her saldırının, rantın ve talanın önünü açmaya hizmet ettiğini biliyoruz. Kazdağları'nda başlatılan talan devam ediyor. Bu saldırıyla birlikte Kazdağları'ndaki talan nasıl bir boyut kazanacak? Bu saldırılara karşı nasıl bir mücadele yürütmeyi düşünüyorsunuz?

PELİN AKMOREN- Kaz Dağları'nda başlayan, Kirazlıyayla'da köylü kadınların her türlü güvenlik güçlerinin saldırı ve baskılarına rağmen kazanımlar elde ettiği ancak hükümetin engel ol-

maya çalıştığı süreçler devam edecek. Hukuk alanını ve sosyal medya gücünü kullanarak, alanlarda direnerek, güçlenerek mücadeleyi yükselteceğiz. Bu uzun bir süreç olacak. Türkiye de siyasi koşullar nasıl ilerleyecek ve nasıl bir hatta devam edecek bilemiyorum. Şu olur diyemeyiz. Ancak çok eskiden bu yana devam eden ekoloji mücadelelerinden yola çıkarak şunu söyleyebilirim: Gelişecek süreçte bizim payımıza düşenin direnişler ve direnişlerle elde edilecek kazanımlar olduğu kesin.

Ekoloji mücadelesi yürütenlere karşı baskılar, gözaltılar, tutuklamalar ve katliamlar bu ülkede de talanın başlamasına dayanıyor. Biliyorsunuz Antalya'da Ali Ulvi ve Aylin Büyüknohutçu çifti taşocaklarına karşı yürüttükleri mücadeleden ötürü sermayenin önünde bir tehdit oluşturdukları için evlerinde katledildiler. Bunu dünyanın her yerinde yaşıyoruz. Brezilya da Amazon yerlilerini katlederek ekoloji mücadelesini durdurabileceklerini düşünüyorlar. Pandeminin etkisiyle yaşam alanlarına, tarım alanlarına, ormana, temiz su kaynaklarına ne denli ihtiyacımız olduğunu daha iyi fark ettik. Bu süreçten daha güçlü ve kazanımlarla çıkacağımıza olan umudumuz büyük. Formlarla başlattığımız bu çadır direnişi sürecini, yine formlarla, toplantılarla halkla buluşarak, hep beraber hareket ederek aşacağımızı düşünüyorum.

CANAN HAKKO- Kesinlikle talan ve rant için insanları sindirmeye, korkutmaya çalışıyorlar. 13 Ekim 2019'dan beri ruhsatsız ve faaliyetsiz olarak Kaz Dağları'ndan ayrılmayan Alamos Gold ve Doğu Biga madencilik var. Biz ordayken hiçbir şey yapamıyorlardı. Ağaç kesimi olduğu anda şikâyet ediyor ve durduruyorduk. Şimdi Cengiz Holding Kaz Dağları'na girmeye çalışıyor ve en büyük engeli bizlerin çadırılı nöbette oluşuydu.

Yapılan bu saldırılara karşı madenin bizlere neler getireceğini, yaşam alanlarını nasıl zehirleyeceğini anlatmaya ihtiyaç var. Yalnız olmadığımızı, madencilerden korkmamız gerektiğini anlatmalıyız. En önemli dönüm noktası da, daha çok bir arada olarak mücadele vermemiz ve yaşam alanlarımız için vermiş olduğumuz mücadelenin etrafında kenetlenmemizdir...

Orman Yangınlarına, İnsansızlaştırmaya Karşı Mücadele Edelim

Dünya, küresel ısınmadan kaynaklı Avustralya ve Kaliforniya'daki aylarca söndürülemeyen yangınlara tanık oluyor. Brezilya'da Bolsonaro hükümeti sığır çiftlikleri kurmak ve dünyaya ucuz et ihraç etmek için Amazon ormanlarını her gün biraz yok edip meraya çeviriyor. Ayvalık'ta 80 hektarlık ormanlık alanı küle döndü. Tesadüfe bakın ki yangın yerleşime açılması düşünülen bir alanda çıktı. Orman arazilerini imara açmanın yolu son 15-20 yıldır sistemli şekilde ormanları yakmaktan geçiyor. Ormanların planlı şekilde yakılarak imara açılması inşaat ekonomisinin, inşaat şirketlerinin tanıdık sabotajları arasında yer alıyor.

Cudi Dağı'nın etekleri haftalar aralıksız süren orman yangınlarıyla boğuşuyor. Yangın, ağaçlar ve bitki örtüsüyle birlikte hayvanların ve bölge halkının yaşam alanını yok ediyor. Ekinlerini, hayvanlarını yangından korumaya çalışan köylülerin kendi imkânlarıyla söndürmek istedikleri yangın karakol tarafından engelleniyor. Halkın yangını söndürmek için aradığı karakol komutanından aldığı yanıt "Görmeç Taburu burada olduğu sürece yangın devam edecek. Çünkü her yere top atışı yapılıyor" oluyor.

ORMANLAR EKONOMİK, SİYASİ VE ASKERİ AMAÇLA YAKILIYOR!

Orman yangınlarının boyutu elbette ki bu kısa panoramadan ibaret değil. Dünya Orman Yangınları Veri Tabanı'na göre her yıl Temmuz-Eylül döneminde ormanlar sıklıkla yanıyor. Artık biliyoruz ki nerede bir yangın varsa, ormanlar kesilerek talan ediliyorsa yangının külü savrulmadan ekonomik, siyasi ve askeri amaçlar, çıkarlar beliriyor, çoğu zamanda önde gidiyor. Geriye imar projelerinin hazırlanması, maden şirketlerinin ruhsatlandırıl-

ması, rant projelerinin inşa edilmesi, bölgenin insansızlaştırılması kalıyor.

Büyük yangınları önlemek için küçük yangınlar çıkaran, yangına yakıt olacak kuru ağaçları, yaprakları ve otları düzenli olarak seyrelten, temizleyen Aborjinlerden öğrenemeyecek kadar doğaya, ormana düşman olan devlet aklı, her yangını fırsata çevirmeye çalışmaktadır. Söndürmeyecek olmalarına rağmen Rusya'dan yangın söndürme uçakları almak için yangından medet umuluyor. Öyle ki önlem alınmayan, söndürülmeyen her orman

manlar meşe yaprakları hayvanların besin kaynağı, dalları yakacaktır. Ormanlar hayvanların otlatma yeridir. Ormanların yakılması, yaylaların yasaklanması, arazinin kalekollarla işgal edilmesi, baskıya, ekonomik yıkıma yol açmaktadır. Türkiye Kürdistanı'nın, Dersim'in bütün hakim tepeleri, orman yangınlarının yoğunlaştığı yerler, Ortaçağ'ın korunaklı kalelerine öykünen kalekollarla, kulelerle donatılmıştır. İnşa edildikleri yerlerde ormanlık alanların traşlanması başta olmak üzere çevresindeki yaylalar,

yi yok etmekten başka işlevi olmayan GAP projesiyle yaratılmak istenen endüstriyel tarım alanları da insansızlaştırma politikasına "uluslararası" bir boyut kazanmaktadır.

Yine Mardin de elektrik kesintileriyle yıldırılmaya çalışılan köylüler 2013'te özelleştirilen DEDAŞ acılığıyla göçe zorlanmaktadır.

Özelleştirmeyle birlikte elektrik fiyatlarına yüksek oranlarda zam yapılmış, herhangi bir sayaç olmadan, dolayısıyla kullanılan elektriğin miktarı

açıklanmadan köylülere yüksek tutarlarda fatura kesilmiştir. Köylü tarafından ödenmesi mümkün olmayan borçlar köylünün devletten aldığı destek paketlerine el konularak tahsil edilmektedir. Elektrik; tarımsal sulamada ve hayvanların sulanması açısından hayati önemdedir. Köylü elektriğe ulaşamazsa hem tarladaki

yangını ekonomik ve askeri bakımdan sonuç almayı hedefliyor. Orman yangınları doğanın çölleşmesi, yaşamın insansızlaştırılmasıdır.

İnsansızlaştırma Osmanlı'dan devralınmış geleneksel bir devlet politikasıdır. 1990'larda köylerin yakılması ve zorunlu göçün yerini tamamıyla terkedilmese de ekolojik yıkım, dolayısıyla halkın bütün üretim ve geçim araçlarından kopartılarak göçe zorlanması almıştır. Bitmek bilmeyen baraj projeleri, elektrik kesintileri, orman yangınları ve daha fazlası sistemli bir politikanın sonucu olarak halka dayatılmıştır. Yakılarak küle çevrilen sadece orman değil ormana bağlı süren halkın yaşamıdır.

Bağ, bahçe, yaşam ormanla iç içedir. Orman arı kovanının konulduğu yerdir. Kışlık ihtiyacın karşılandığı odun deposudur. Baharın geç geldiği za-

ormanlık alanlar güvenlik bölgesi ilan edilerek halka yasaklanmaktadır. Kalekolların görüş alanı ormanlar traşlanarak, yakılarak temizlenmektedir.

ABD'nin Vietnam'da ormanlık alanlardaki yaprakların dökülmesi ve kuruması için kullandığı kimyasal yöntemler, arazinin bombalanması da dahil kullanılmaktadır. Ormanların yakılması, halkın doğal kaynaklara erişiminin, yaylalara çıkmasının yasaklanması insansızlaştırma yöntemi olarak devrede tutulmaktadır.

Yeniden köylülerine dönen insanlar yeniden göçe zorlanmaktadır. Orman yangınları gibi, barajlarda insansızlaştırma politikasının aracı olarak kullanılmaktadır. 12 bin yıllık tarihi olan Hasankeyf'in tüm tarihi dokuyla birlikte asimilasyon barajına (Ilisu Barajı) gömülmesi insansızlaştırmanın bir yöntemidir. Köylülüğü, küçük üretici-

ürünleri yanacak hem de hayvanları susuzluktan telef olacaktır.

Orman yangınlarıyla birlikte çoğaltılacak benzer örnekler ekolojiyi ve geçim araçlarını yok ederek halkı göçe, bölgeyi insansızlaştırmaya zorlamaktadır. Avustralya'da, Kaliforniya'da, Amazonlar'da, Ayvalık'ta, Cudi'de, Gabar'da, Dersim'de ve daha pek çok yerde ekonomik, siyasi ve askeri amaçlarla ormanlar küle çevrilirken foto kapana yakalanan köylünün "kaçak orman kesmesinin flaş haber olarak servis edilmesi ise trajikomiktir. Ormanları yakarak, doğayı sömürüye açarak talan edenlerle ihtiyacından fazlasını almayanların yaratacağı tahribat kıyaslanamaz. Ormanları yangınlarıyla doğayı çölleştirenlere, yaşamı insansızlaştıranlara karşı ormanları, suları, toprağı, yaşamı savunmak, mücadele etmek ise kaçınılmayacak bir zorunluluktur.

Hakim Sınıflar Cephesinde Görünüm ve Gerçekler

Emperyalist-kapitalist sistem 2008 krizinden sonra, neredese hiç krizden çıkmadı. Dünyayı sarıp sarmalayan pandemi, bu krizi daha ileri bir boyuta taşıdı. Elbette ki krizler emperyalist-kapitalist sistemin doğasında vardır. Dolayısıyla baştan, “emperyalist-kapitalist sistem yapısal bir kriz içerisinde” söylemi geliştirerek sanki bu krizlerle emperyalist-kapitalist sistem kendiliğinden yıkılacakmış yaklaşımını bir kenara bırakmalıyız. Bunun yanında yaşanan krizin özgünlüklerini ortaya çıkarıp sınıf mücadelesinin ezen-ezilen bağlamında ezenlerin kendi içinde ve

TC, D. Akdeniz’de Yunanistan’ın arkasındaki güçleri savaş-bedel ödeme vs. ile geriletip onunla baş başa kalmanın hesabını yapıyor. Ama bunları yaparken yarı-sömürge bir devlet olma gerçekliğini unutuyor, ki bu konularda, son tahlilde, söylemlerin değil sosyo-ekonomik gerçekliğin ve parametrelerin belirleyici olacağı bilimsel bir gerçekliktir. Emperyalistler, Libya’da TC’nin blöfünü görüp, onun anladığı dilden konuşarak, silah göstererek hamlelerini durdurdular. Yerleşmeyi düşündükleri havaalanı bombalandı. Kimin bombaladığını bile “açığa çıkaramadılar.” Şimdi de

yapılan her şey iç politika için oldukça önemli. Dış politikadaki gelişmeleri ve hamlelerini iç politikada ezilenlerin ve işçi sınıfının üzerinde daha fazla baskı oluşturma ve kendi burjuva muhalefetini bastırıp, kendi saflarını tahkim etmede etkin bir biçimde kullanıyor. İçeride ise tıpkı dışarıda olduğu gibi yalnızlaşmış durumda. Yaptıkları hamleleri devlet politikası yani tüm hakim sınıf kliklerinin ortak çıkarı olduğu söylemi de tutmuyor. Muhtemel, ortağına da nereye kadar güveneceğini bilmiyor, ona güvenme noktasında şüpheleri olduğu anlaşılıyor. Bahçeli ipleri eline almış durumda.

politikayı revize etme eğilimlerinin geliştiğini de görmekteyiz. Faşizmin daha fazla merkezileşmesi siyasal-ekonomik alandaki ilerleyişi, aldığı politik kararlar dönüp onları daha fazla vurmaya başladı. Geçmişte bunları tolere edebiliyorlardı ama her geçen gün büyüyen ekonomik kriz buradaki seçenekleri tüketme eğilimine soktu.

Muhalefetteki son gelişmeler de bunların tezahürüdür. Muhalefetin, pratikte bir “muhalefet” yapmayarak, iktidarı kendi kendine çökme haline bırakma politikasını uygularken yeni burjuva iktidar bölüşümünün politik-örgütsel hazırlığına giriştikleri ve

bu alanda daha şimdiden oluşacak yeni iktidardan en büyük payı almaya çalıştıkları görülmektedir. Medyada yaşanan gelişmeler, kurulan yeni haber kanalları, muhalefetin seçim sürecine hazırlandığını ve mevzi tutmaya çalıştıklarını gösteriyor.

Demirtaş-Akşener polemikası de bu bağlamda dikkat çekicidir. Sistemin de yeniden düzenlenmesi (reorganizasyonu) gerektiği üzerine hemfikir olan komprador burjuvazinin birliği; Kürt halkının ulus bilincinin

ezilenlerin kendi içindeki sorunların cereyan etme biçimini analiz etmeliyiz. Buradan temsil ettiğimiz sınıf için ortaya çıkan zorlukları ve olanakları açığa çıkarmalıyız. Bunu yaşanan konjonktür içinde yapmanın zorlukları büyüktür. Çünkü görüngülerle arkasındaki gerçeklik çoğunlukla aynı olmaz, aralarında bir özdeşlik yoktur. İşte burada sınıfsal bakış açısı, temel referans noktalarına sahip olmak devrimci isabetli analizler yapmasının önünü açmaktadır.

Türkiye’nin yaşadığı kriz her geçen gün yeni girdilerle derinleşiyor. Ekonomik, siyasal, dış politika vs. krizleri iç içe geçip sarmal halinde büyüyor. Siyasal iktidar içeride-dışarıda yalnızlaştıkça saldırganlaşıyor. Kriz boyutlandıkça başka krizler yaratıyor.

Libya’da yaptıklarının bir benzerini D. Akdeniz’de deniyorlar.

Yaşanan süreç açısından şu saptamayı yapmalıyız; Emperyalist kapitalistlerin dünya ölçeğinde ve bölgesel düzlemde “hegemonya” ve rejim krizlerinin, emperyalist-kapitalist sistemin dünya genelinde yaşadığı ekonomik kriz hâli, salgının yıkıcı etkileri ile bir araya gelince haksız savaşların, başka anlatımla, yarı-sömürge, kapitalist ve emperyalist ülkeler arasındaki savaş ve rekabetin çıkma olasılığı dünden daha güçlüdür.

Doğu Akdeniz’deki paylaşım mücadelesinin daha fazla kızışma ve sertleşmesi olası gelişmeler arasındadır. Erdoğan’ın temsil ettiği klik bu duruma hazırlanıyor. Bu klik için dış politikada

Sık sık, erken seçim olmayacak diyerek muhalefete değil, Erdoğan’a ipin elinde olduğu hatırlatmasını yapıyor. Türk komprador burjuvazisinin bölgesel çıkarlarını, “en iyi ben yönetim”i kanıtlayarak iktidarını sürdürmeye çalışıyor. Fakat yaptığı her şey işleri daha çok içinden çıkılmaz bir hâle getiriyor. Komprador burjuvazinin özellikle Ortadoğu ülkeleri ile yaptığı ticareti büyük darbe aldı. Bunun esas sebebi tabii ki bağlı oldukları emperyalistlerin bölge politikalarıyla diğer yandan Erdoğan’ın beceriksizlikleri, yanlış bazı politikaları da o bölgeden aldıkları bazı kırıntıları kaybetmelerine neden olduğu ortada. Komprador Türk burjuvazisinin kriz dönemlerini güçlü siyasi liderlikle aşma politikası da bunlardan dolayı aşınıyor. Bu

ciddi bir gelişme gösterdiğini ve artık geleceğini Türklerle birlikte düşünmediklerini, buna da AKP’nin yanlış politikalarının sebep olduğu tespiti yapıyorlar. Bu tespitten yola çıkıp Kürtleri tekrardan “kazanma” politikası adı altında bir yönelime giriyorlar. Bunu, Kürt seçmenlerin oylarını iktidara gelmek için manivela olarak kullanma şeklinde de okuyabiliriz. Özü, Türk komprador burjuvazisinin çıkarları doğrultusunda Kürt hareketine “ayar verme”, pasifleştirme, düzen içine çekme hamlesidir.

Bahse konu olan taraflardan birisi için bunları söylerken diğer tarafta Selahattin Demirtaş’ta somutlaşan Kürt burjuvazisinin düzen siyasetinden medet uman, liberal burjuva ideolojisi

Komprador Türk burjuvazisinin kriz dönemlerini güçlü siyasi liderlikle aşma politikası da bunlardan dolayı aşınıyor. Faşizmin daha fazla merkezleşmesi siyasal-ekonomik alandaki ilerleyişi, aldığı politik kararlar dönüp onları daha fazla vurmaya başladı. Geçmişte bunları tolere edebiliyorlardı ama her geçen gün büyüyen ekonomik kriz buradaki seçenekleri tüketme eğilimine soktu.

yi rehber edinmiş kesimini görmekteyiz. Siyasal süreçleri sınıfsal-toplumsal kesimlerin ihtiyaç ve taleplerinden bağımsız bir şeymiş gibi ele alıyor. Meseleleri basitleştirip, bireysel siyasetçiler arası ilişkilere indiriyor. Bu da kitleleri edilgen, yönetilmesi gereken bir topluluk olarak gören burjuva anlayışın dışı vurumu. Politikayı siyasetçiler –ki bunlar düzen siyasetçileri- arası bir kulis faaliyeti olarak görüyor, bu, nereden bakarsak bakalım burjuva bir anlayıştır.

Bizler açısından esas tehlikeli olarak görülen, S. Demirtaş şahsında bir kesimin, Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesiyle, büyük bedeller ödeyerek yarattığı değerlere yaslanarak burjuva siyaset alanında liberal ideoloji ekseninde bir yer edinme uğraşısıdır. Ne yazık ki liberal düşünceler, liberalizmle zehirlenmiş, devrimci çevrelerde coşkuyla karşılanmaktadır. Reformistler zaten tutarlı bir demokrasi mücadelesi olarak görüp peşine coşkuyla sevinçle takılmaktadırlar. Bu ideolojik bakışla Demirtaş'ın burjuva siyaset alanında yer edinmeye çalışması burjuva "demokratik bir hak" olarak değerlendirilebilir. Bunun, başta Kürt ezilenleri olmak üzere bir bütün ezilenlerin ve işçi sınıfının çıkarına hizmet etmediği ortadadır. Diğer tarafından Kürt halkını düzen içine çekmede CHP'den daha etkili olacağı ortadadır.

Kaotik bir süreçten geçmekteyiz, burjuva siyaset alanının perde arkasında kimi pazarlıkların, kirli ilişkilerin vb. döndüğü muhakkak. Fakat şu görülmeli ki ekonomik kriz ve salgın sürecinin yıkıcı etkileri bütün hesapları bozabilir. G-20 toplantısında, emperyalist-kapitalizm pandemide ne olursa olsun üretime (sömürüye) devam kararı almıştır. Bunun başta işçi sınıfı olmak üzere bir bütün emekçiler için yıkıcı sonuçları olacaktır. Üretim süreçlerine yeni düzenlemeler, zorla çalıştırılma, "kapalı devre" çalışma biçimleri getirilmeye çalışıldığı görülmektedir. Bunun hazırlığını yapıyorlar. Ayrıca siyasal baskı ve zoru hiç

olmadığı kadar yükselterek, virüsle mücadeleyi polise-askere havale ediyorlar. Polis, sokaklarda "kurallara uymayan" insan avına çıkıyor. Medya da bunları köpürterek sorumluluğu halka yıkıp iktidarı, devleti ve sistemi aklamaya çalışıyor. Gerçekleri gizleyen bakanın popülaritesi bir anda yok oldu. Sistemin insani hiçbir yanı olmadığı bütün kurumları ile birlikte çürüdüğü, salgın sürecinde adeta kör gözlere bile görünür oldu. Burjuva hümanizminin halkı kandırma ideolojisi olduğunun altı bir kez daha çizildi. Sisteme ve onun kurumlarına ciddi bir tepki birikimi ve güvensizlik var. Bu tepki kendini ifade edemeyen, etmekte güçlük-zorluk çeken kesimlerde birikiyor. Erdoğan karşıtlığı zirve yaptığı gibi muhalefete de güvensizlik zirve yapmış durumda. Yani düzenden bir kesimin kopuşu yaşanıyor. Elbette ki devrimci bir politika ve önderlikle bu kopuş devrimci mücadeleye kanalize edilmezse yine dönüp gideceği yer sistem olacaktır, bununla birlikte çürüme halk içinde de derinleşecektir.

Küresel ekonomik krizin faturası önce bağımlı, yarı-sömürge, yarı-feodal ülke halklarına sonra emperyalist-kapitalist ülkelerin işçi sınıfına ve ezilenlerine yıkılmak istenecektir, ki genelde krizlerin faturası bu hiyerarşiye göre dağıtılır. Ama bunun yapılması için öncelikli şart emperyalist-kapitalist sistemde hegemonya düzeninin sağlam olması, emperyalist-kapitalistlerin çıkarlarına göre düzenlenmiş kurumların işler olması ve krizin kontrolünün emperyalistlerde olması gerekir. İçinden geçmekte olduğumuz kriz halinin çok yönlülüğü; büyük emperyalist güçleri de anaforum merkezine doğru çekmesi, kontrolü kaybetmelerine yol açıyor. Emperyalist-kapitalist düzenin istikrar ve denetimi böylece ellerinden kaçıyor. Bu durum, düzenleyici bir gücün olmaması, paylaşım (hem krizin faturası hem de hakimiyet boşluğunun nasıl ve kimlerce, ne oranda doldurulacağına paylaşımı) krize ve çatış-

malara yol açıyor. Doğu Akdeniz'de çekişmelerin bu şekilde ilerlemesi, Libya'daki durum vs. hep bu bakışla okunmalıdır. BM, NATO gibi emperyalist kurumlar, AB, etkinliğini yitirdi. Kurum olarak da ilerleyemiyorlar, her kafadan bir ses çıkıyor. Sadece emperyalist kurumlar değil, her bir emperyalist-kapitalist güç de kendi içinde benzer rejim krizlerini yaşıyor. Bu durum emperyalist-kapitalist sistemin çürümüşlüğüne dışı vurumu, açıkça görünür olması halidir.

İşçi sınıfı sık sık değişik coğrafyalarda isyan ve direnişlere kalkışmalar da önderlik yetersizliği veya yokluğu isyan ve direnişlerin kendiliğindenliğin ötesine geçmesini engelliyor. Kitleler için her yerde hemen hemen aynı ihtiyaç var. Devrimci programa sahip önderlik! Sınıf mücadelesinin hakim düzeni ve devleti, bu nedenle, yeterince sarsamaması devleti daha saldırgan yapıyor. Bu da neoliberalizmin krizine, neoliberalizmin dozunu yükselterek çözüm aramalarına sebep oluyor.

Kriz hâli emperyalist kapitalist sistemi ve onların yerel unsurlarını, kompradorlarını, sistemin yeniden düzenlemeye zorluyor. Türkiye de bunun karşılığı olarak kendini oluşturmaya çalışıyor. Dünya ölçeğinde bir hâl almış olan sağcı faşist liderlikler gitmemek için her yolu deniyorlar. Türkiye açısından bu süreç daha sancılı olabilir. Hakim klikler arasındaki bu çatışmadan halk fazlası ile zarar görecektir, etkilenecektir. Böylesi kaotik bir ortamda güçlü durmanın önemli olduğu ileri sürülüp, gücü de ekonomik güçle değil hamasette arayacaklardır. Erdoğan, seçimleri erteleme, bir vesile yaratıp sıkıyönetim ilan etme, komşularla kontrollü bir çatışma ve savaş haline kadar her yolu deniyor. Savaşta öncelikle iç cepheyi tahkim etmek lazım diyerek başta halk muhalefeti ve Kürtlere azgınca saldırılar yapılırken kendi burjuva muhalefeti de "savaş halinde itirazlar vatan hainliğidir" diyerek köşeye sıkıştırılmaya çalışacaktır. Halk muhalefeti tüm hücrelerine kadar ezilmek isteneceği, en basit

kıvrıntı demokratik hakların ortadan kaldırılacağı bir süreç yaşanmaktadır. Komprador burjuvazinin bir kesiminin iktidara karşı halk muhalefeti, Kürtleri yedeğine alma istemi de başka bir saldırı olarak okunmalıdır. Halk güçleri şimdiden tüm hesaplarını bu olasılıkları göz önüne alarak yapmak zorundadır. Ortaya devasa olanaklar çıkmaktadır, bunlar görülmeli ve bunlar üzerinde yürünmelidir.

Burjuva kuvvetler ayrılığının terk edilip kuvvetler birliğini esas alan, faşist merkezleşme sistemine geçilmesi yani tüm yetkinin sarayda toplanması sistemi tıkayan bir faktöre dönüşmüştür. Bu sorunu bu iktidarın çözmesi de imkansızdır. Komprador burjuvazinin merkezleşmesi devlet organlarının hızlıca müdahale etmesine zor aygıtlarının profesyonelleştirilip, burjuva devlet mekanizmasının mükemmelleştirilmesine itirazı yoktur. İtirazı kuvvetler birliğinedir, güçler ayrılığına ihtiyaç duyuyor ki bunun özü, burjuva kliklerin kendi aralarındaki çizgilerin, "hukukun" belli olması anlamına gelir. Komprador kapitalist merkezleşmeye itirazı olmayan komprador kliğin bundan dolayı "düzeltilmiş parlamenter sistem" önerisi de aslında ikisinin birliğini ifade etmektedir. Bunun için de sistemi bir şekilde revizyona sokmak istiyorlar. Devrimciler için bunun da sömürü ve faşist düzenin yeniden tahkim edilmesinden öte bir anlamı olamaz. Bazı devrimci çevrelerin burjuva kuvvetler ayrılığını savunmaları, güçler birliğine geçilmesini rejim değişikliği olarak görmeleri liberal, burjuva, demokratik bir sapma olarak okunmalıdır.

Bu süreçte yaşanan bu tıkanma kaos halinde hakim sınıflar halkın gerçek sorunlarını görünmez kılmak için çokça suni gündem yaratacağına şimdiden işaret etmeliyiz.

Halk güçleri, devrimci ve komünistler sistemin bu halini iyi okuyup buna göre konum geliştirme yeteneğini gösterebilmelidir. Ciddi bir baskı faşizmin gemi azya alma sürecinin yaşanmaya başladığı ortada. Bu durum görülmeli buna özgü mücadele hattı ve biçimi geliştirilmelidir. Temel hedefe, halkın biriken öfkesini örgütleme, bunun için halkın temel ve baş çelişkilerini çözecek devrimci politikalar oluşturma konmalıdır. Süreçte belirleyici olan, doğru politik çizgi ve önderlik olacaktır.

İMHA OPERASYONLARINA KARŞI, NUBAR VE ROS

Egemen sınıfların klik dalaşlarını da içinde barındıran, ekonomik ve siyasi olarak yönetememe krizinin dünden daha fazla derinleştiği, halk kitleleri içerisinde açlık, yoksulluk sınırının gün geçtikçe arttığı bir dönemin içerisindeyiz. Covid-19'la da beslenen yönetememe krizi ile beraber egemenler, faşizmin en koyu haliyle kitlelere saldırmakta, yaşanan gelişmelerin kitleler nezdinde geliştireceği sınıfsal-toplumsal dinamikleri baskı altına almaya ve bu yolla içinde oldukları krizi yönetmeye çalışmaktadır. Bu anlamda sınıfsal ve toplumsal olarak kendine düşman gördüğü, iktidarını tehdit eden tüm hareketlenmeleri baskı altında tutması, soluksuz bırakması, sesini kısmak istemesi ve tehdit olarak algıladıklarını imhaya yönelmesi doğası gereğidir. Nitekim tam da bu nedenle faşizm, bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde bir yönetim biçimi olarak egemen sınıfların en büyük dayanak noktası ve sürekli devrede olan silahıdır. Bu anlamda faşist politikalarının dönem dönem zayıflaması, aldatıcı olmamalıdır.

Yine özel olarak 2002 yılından bu yana devlet mekanizması içerisinde oldukça kurumsallaşan AKP ve sonrasında yedeğine aldığı MHP egemen bloğunun, gelinen aşamada güç kaybetmeye başlaması, diğer kliklerle yaşadığı egemenlik çatışması ve mevcut krizi yönetememede dümende olması nedeniyle saldırılara kendi rengini veriyormuş gibi görünse de esas olan, TC devletinin yönetim krizidir ve saldırıların esası da "devlet" in bekasını korumayı hedeflemektedir.

Türk hakim sınıflarının, göstermelik "Çözüm Süreci" sonrası özellikle "15 Temmuz" bahanesine de sığınarak artan faşist saldırılarının ilk hedefini gerilla mücadelesi oluşturmuştur. Deyim yerindeyse hava, kara elinde ne kadar teknolojik ve sayısal üstünlük varsa devreye koymuş, İHA ve SİHA'larla desteklenen hava saldırıları ile son yılların en kapsamlı saldırı hamlesini başlatmıştır. Elbette gerilla mücadelesi Türkiye topraklarında filizlendiği ilk günden itibaren çeşitli boyutlarda olmakla birlikte faşizmin saldırılarının her daim merkezinde olmuştur.

Savaş, özel olarak savaşı yürüten

tarafların kendi hedefi için karşı gücü imhası üzerine kurulu, kanlı politik mücadele biçimidir. İster devletler arası ister sınıflar arası olsun bu temel yasa, değişmezdir. Egemen sınıfların ülkemizde gerilla mücadelesine yönelik saldırılarının merkezinde de bu imha politikası vardır.

Tarihsel deneyimler göstermiştir ki; gerilla mücadelesinin doğası gereği yürütüldüğü topraklardaki gelişim seyri, bir yandan direkt iktidarı zor yoluyla hedeflerken diğer yandan egemen sınıfların iktidar alanlarını, prestijini, gücünü, kitleler nezdinde otoritesini sarsmaktadır. Bu anlamda gelişim dinamiği toplumsal-sınıfsal mücadelenin dinamo işlevine sahiptir. İşte tam da bu gerçeklik, egemenlerin saldırılarının en kapsamlı ve ilk ayağını bu alana yönelmesini ortaya çıkarmaktadır. Ancak bu saldırıları tanımlarken sadece fiziki imha saldırılarıyla değerlendiren bakış açısından uzak durmak ve ideolojik olarak tasfiye saldırılarının da önemle altına çizmek hayati derecede önemlidir.

Egemen sınıf temsilcilerinin de birçok kez dile getirdiği üzere; sahada gerilla mücadelesi karşısında kesin sonuç alabilecek bir pozisyonda değillerdir. Bu anlamda gerilla mücadelesine yönelik saldırı konseptini iki temel yönelim üzerine oturtmaktadırlar. İlki fiziki imhadır. Diğer de savaşı yürüten siyasal hareketlerden başlayarak, savaşın esas özneleri olan halk kitleleri nezdinde gerilla savaşının miyadını doldurduğunu, bu kadar teknik, teknolojik, sayısal üstünlük karşısında başarı şansının olmadığını söylem ve pratik olarak bilinçlere empoze ederek karamsarlık ve yenilgi havası yaratmaktır.

Nitekim son süreçte gerçekleşen fiziki imha operasyonlarının bir yanında "bitirdik, bitiriyoruz" söylemleriyle ikincisine de hizmet eden bir yönelimin varlığından bahsetmek mümkündür. Ki savaşta psikoloji, egemen sınıflar için bir yandan kendi gücünün moral-motivasyonunu diri tutarak, yenilmezlik propagandası yapmak, diğer yandan ise devrimci-yurtsever-komünist örgütler ve halk kitlelerinde bir yığınlık, karamsarlık, yenilgi havası yaratmak için kullandığı savaş argümanlarından birisidir.

Şu bir gerçektir ki, bugün gerilla

mücadelesi karşısında deneyim ve tecrübe kazanmış, nicelik-teknik-teknolojik olarak konumlanmış güçlü bir devlet ve ordusundan bahsediyoruz. Nitekim gerilla savaşı, sayısal ve teknik olarak daha güçlü bir güce karşı savaşıma"ysa bu tablonun anlaşılır bir yanı var demektir.

Zaten gerilla mücadelesi, devletin tüm azgınca saldırılarına karşı "kendi gücünü koruma, düşmanını imha etme" ilkesiyle kitlelerle buluştuğu, örgütlediği, harekete geçirip, savaştırdığı oranda güçlenecek, saldırıları boşa çıkardığı oranda karşı hamleler gerçekleştirecek, düşmana yöneldikçe saldırıları bertaraf edebilecek, gelişip güçlendikçe amaca daha emin adımlarla yürüyecektir.

Bilinmelidir ki savaş, bedel ödeme ve bedel ödetme üzerine kuruludur. Zafere kadar, yengi ve yenilgileri içinde barındırır. Elbette düşman saldırıyor, saldıracaktır da. Ancak şu gerçek de unutulmamalıdır; düşman, bugüne kadar en kapsamlı saldırılarına ve bütün güç dengeleri kendi elinde olmasına rağmen bugüne kadar pratik olarak gerilla savaşını bitirememiş, bitiremeyecektir.

Hali hazırda sürdürdüğü kapsamlı saldırı konseptine rağmen, yanı başımızda düşmana darbe üstüne darbeler indiren, ağır kayıplar verdiren, parça koparan, moralini bozan HPG'nin savaş pratiği, bizler açısından pratik deneyimlerle yüklü olduğu kadar; Proletarya Partisi'nin kendi tarihsel deneyimleri de onlarca kapsamlı saldırıyı bertaraf etmiş, düşmana darbeler vurmasını bilmiş ve istenilen düzeyde savaşı geliştiremeye de savaşta ısrar çizgisiyle sahadan kopmadan yürüyüşünü sürdüren bir mirasa sahip olmuştur.

Bu anlamda düşman ne kadar güçlü, saldırıların kapsamı ne kadar büyük olursa olsun, gerillayı imhaya götüren esas faktör, düşmanın saldırıları değil, ideolojik-politik ve askeri olarak

gerilla savaşının ruhuna ve yasalarına uygun konumlanma becerisinin yerine getirilip, getirilemediğidir.

SAVAŞIN SEYRİ ZAFERE KADAR YENMEK-YENİLMEK-YENMEK DİVALEKTİĞİNDE İLERLER!

Gerilla savaşına yönelik gerçekleştirilen son saldırı kapsamında bu yana yaklaşık beş yıl geçmiştir. Bu süre zarfında TKP/ML

TİKKO Dersim Bölge Komutanlığı'nın açıklamalarına göre 28 yoldaşımızı ölümsüzlüğe uğurlarken, düşmana çeşitli eylem ve çatışmalarda 40 civarında kayıp verilmiştir. Oran olarak bu sayı, HPG'nin savaş bilançosunda da kendi gerilla kayıpları ile düşmana verdirdikleri kayıplar göz önünde bulundurulduğunda; düşmana verdirilen kayıpların ölümsüzleşen gerillalara göre çok daha fazla olduğu bir gerçektir. Bu tabloya rağmen düşmanın andaki taktiksel başarısını kabul etmek gereklidir.

Her ne kadar gerilla mücadelesi, devrim mücadelesinin gelişiminin dinamosu olsa da politik muhtevası gereği sınıf mücadelesinin toplamda gelişim seyriyle bağımsız ele alınamaz. Bu anlamda sınıf

ROSA CÜRETİ İLE GERİLLA SAVAŞINI YÜKSELTELİM!

mücadelesinin toplamda gerilediği bu tarihsel kesitte, gerilla mücadelesinin aldığı darbeler de ağır hasarlar yaratmaktadır. Bunun temelinde, özellikle psikolojik savaş aygıtlarını da çok etkili kullanan egemen sınıfların, bilinçlerde yarattığı tahribat, ideolojik olarak tasfiye saldırılarının güçlü bir karşılık bulması yatmaktadır.

Nitekim bu saldırı dalgasının başlamasıyla birlikte tasfiyeci rüzgarın

Kuşkusuz bu tablo değişmez değildir. Nitekim değişecek ve bu günkü tablo tersine dönecektir. Düşmanın "(...) bu saldırılarına devam edeceği, genişleterek sürdürme kararlılığı göstereceği açıktır. Çelişkilerin şiddet, silah ve copla bastırılmaya çalışıldığı ve bunun en yoğun, en katı ve disiplinli şekilde hayata geçtiği koşulda, devrimci savaşı yükseltmeye dair fırsat ve olanakların da daha fazla güçlendiği gözden kaçırılmamalıdır. Devrimimizin yolu olan Halk Savaşı için koşullar düne göre daha uygun hale gelmekte, bu savaş stratejimizin daha güçlü uygulanması için ideolojik-politik zemin daha fazla oluşmaktadır."

(TKP/ML 1. Kongre belgelerinden)

İşte tam da bu noktada Halk Savaşı'nın bugünkü somut biçimi olan gerilla savaşının doğru bir politik-askeri yönelim, güçlü bir ideolojik önderlik, sahada savaşın gerekliliğine uygun bir konumlanma, Proletarya Partisi'nin bir bütün savaşa göre şekillenen militan profili, buna uygun tüm alanların savaş merkezli

konumlanması, oldukça önemli bir yerde durmaktadır.

NUBAR VE ROSA KARARLILIĞIYLA GERİLLA SAVAŞINA GÖRE ŞEKİLLENELİM, ANI DEĞİL GELECEĞİ HEDEFLEYELİM

Proletarya Partisi gerçekleştirdiği 1. Kongresinde; "Partimiz de bu imha ve yok etme sürecinin hedeflerinden birisidir. Bu anlamda büyük bir tutunma ve direnme savaşı yürütülmektedir silahlı güçlerimiz, örgütlülüklerimiz tarafından. İçinden geçtiğimiz süreçte tutunmak ve direnme savaşından, imha operasyonlarından ve kuşatmasından çıkmak hayati derecede önemlidir. Bu

saldırıdan çıkmak ve kurtulmak ise "ricat" politikasıyla olmayacaktır. (...) Partimiz ricat politikasının öldürücü bir ideolojik-politik karakteri olduğu fikrindedir. Tutunma ve direnmeye dair bir seferberlik, yoğunlaşma hali belirleyicidir. Tüm parti güçlerinin bu imha ve yok etme savaşına karşı, faaliyet alanlarında konumlanmış içinde olması, gerilla güçlerimize moral destek de dahil her türlü politik ve pratik desteğe dönüşecek şekilde kitleleri örgütleme, örgütlü bünyeyi ideolojik politik düzeyde geliştirme, imha savaşına karşı kitleleri bilinçlendirme, imha savaşının yarattığı yılgınlık ve umutsuzluğa karşı dirençli bir hatta yoğunlaşma sağlanmalıdır."

tespitinde bulunurken egemen sınıfların gerilla mücadelesine yönelik saldırılarına karşı, bir bütün partinin önünde duran ve kolektif bir emekle süreci göğüsleme zorunluluğunun kodlarını vermiştir. Nitekim gerilla savaşına yönelik kapsamlı saldırılar, sahada yanıtlanma zorunluluğu taşıdığı kadar, "Düşmanın özel topyekûn savaşına karşı, örgütlenmiş ve bir bütün oluşturan yönelimine karşı parti güçlerimizin de özel ve birleşmiş, birbirini besleyen ve savaşı güçlendiren bir tutum içinde olması gerekmektedir. Savaşın koordinasyonu, yönlendirilmesi ve düşman inisiyatifine terk edilmemesi, aynı zamanda örgüt olma fonksiyonlarının gelişmesiyle mümkündür." **(1. Kongre Kararlarından)**

Bugün tutunma aşamasında olan gerilla mücadelesinin gelişim seyri, devrim mücadelesinin gelişim seyridir. Günü kurtaran, var olma anlayışıyla değil, gerilla savaşının da hizmet ettiği Yeni Demokratik Devrim, sosyalizm ve komünizm iddiasıyla konumlanmış bir örgüt bünyesi ancak kapsamlı saldırılara rağmen, "savaşta ısrar ve tutunma" sürecini ileri taşıyabilir ve geleceği kazanma iradesini gösterebilir. Bu anlamda devrim iddiasının, merkezi politika olarak gerilla savaşına göre konumlanarak, bütün faaliyet alanlarının bu politik çizgiye göre harekete geçirilerek ve savaşın gelişimine yoğunlaşarak

sinanacağını gözlerden kaçırmamak gerekmektedir.

Tam da burada 6-9 Eylül'de Ovacık'ta ölümsüzleşen TKP/ML MK üyesi Nubar (Erol Volkan İldem) yoldaşın şu sözleri oldukça anlamlıdır. "Yüzümüzü arkamızda bıraktıklarımıza, kaybettiğimizi düşündüğümüz şeylere değil, kazanacaklarımıza dönelim. Mücadeleye kazanacağımız inancıyla girelim. Bu inanç bizi görevlerimize daha sıkı bağlayacaktır."

Bugün bu çağrıya kulak vermek, yüzümüzü dünden daha fazla gerilla mücadelesine çevirmek anlamı taşımaktadır. Düşmanın kapsamlı saldırılarına başta gerilla alanında aktif savunma hattıyla karşı koyuş, bulunduğu her alanı, her olanağı gerilla savaşına göre ele alan bir parti bünyesi, kitleleri bu çizgi etrafında örgütleyen, harekete geçiren bir pratik, gerillaya soluk aldırın askeri yönelimler, kısacası bir bütün savaşa göre konumlanmış ama en başta buna yön veren ideolojik sağlamlık, anın en önemli ihtiyacıdır. Buna yanıt olunduğu oranda düşman saldırıları boşa çıkarılacak, gerilla savaşı daha güçlü adımlarla ilerleyecektir. Bu iddiayı, inancı taşımak, gerekliliklerini yerine getirmek için bir adım daha ileri atma zamanıdır.

Nubar (Erol Volkan İldem) ve Rosa (Fadime Çakıl) yoldaşların pratiği, Proletarya Partisi'nin çizgisinde, savaş çizgisinde ve ona önderlik etmede ısrarın, iktidar perspektifiyle hareket etmenin, İbrahim yoldaşın savaş içinde inşa ettiği Proletarya Partisi'nin yine savaş içinde geliştirileceğinin pratiğidir. Nubar yoldaş şahsında Proletarya Partisi'nin, önderlik düzeyinde aldığı bu kayıp, ağır olduğu kadar aynı zamanda, düşmanın tüm imha saldırılarına karşı savaşta ısrar ve kararlılığının, inancın ve cüretin en duru, en somut hali olmuştur. Şimdi görevimiz yüzünü hep geleceğe dönen, çaresizlik, yılgınlık nedir bilmeyen, en kötü durumda bile bir yol bulmaya, bir yol açmaya kilitlenen Nubar yoldaştan öğrenerek, tutunma ve direnme savaşını, kalıcı başarılarla çevirme sorumluluğuyla yüküdür.

da etkisiyle kimi örgütlerin gerilla mücadelesini sonlandırması, kitleler nezdinde de bir moral bozukluğu, karamsarlık, gerilla mücadelesiyle bağların zayıflaması gibi sonuçlar, bu dönemin düşman cephesinden, aldığı fiziki imha başarılarından daha etkili bir misyon oynamıştır.

Yine TC'nin özellikle düne göre daha fazla hava saldırısı ve teknolojinin tüm nimetlerinden faydalanarak geliştirdiği saldırı konseptiyle bilinçlerde oluşan "teknolojik gelişim karşısında savaşın başarıya ulaşma şansı yoktur" algısı, düşmanın "başarı" hanesine yazılmaktadır. İşte tüm bunlar, toplamda esasta gerilla karşısında sahada ciddi darbeler alan düşmanın, taktik olarak bir adım önde olmasına yol açan ve başarıları olarak görülen esas faktörlerdir.

KOLEKTİF DOĞRULTU

Genç Komünist Önder Halil'den Komünist Önder Nubar'a Evrilen Mücadele Yaşamından Öğrenelim, Savaşalım, İlerleyelim!

Ailesinin Erol'u, gençliğin Halil'i, bizim ufaklığımız... Rahatlığı ve tedirgindi, kaygılıydı ve çok yönlüydü, çelişikti ve tutarlıydı, güçlüydü ve zayıftı ancak her zaman kararlıydı, dürüsttü ve hesapsızdı. Zayıf ve çelimsiz vücudunun üstüne oturan kocaman bir kafası vardı. Hemen dikkati çeken bir vücut özelliği idi bu. İstanbul'da büyümüş ve yetişmiş, çelişkileri burada keskinleşmiş, espri anlayışı ve yaratıcılığı bu büyük şehirde biçim almıştı. Komsomol ile ilişkilenen her yoldaş üzerinden hoş espriler, takılmalar olurdu. Halil'in ilk lakabı da hemen bulundu: Koca kafa. İnce bir direkte sallanan bayrak gibi bir kafa. Bu kafa parti bayrağı olmalı, onunla dolmalı ve onu temsil etmeliydi. Espri hızla bu mecraya çekilmiş, Halil espriyi sulandıran yapısını hemen açığa vermiş ve "bu kafanın içinin dopdolu olduğu, orak-çekiç gibi sallanacağı" esprileri ile karşılık vermiş ve takılan lakabı "benimsemiştir". Yaratıcı olduğu kadar iddialı bir bakış açısı olduğunu hemen belli etmiştir.

Gençliğin Halil'i olduğunda henüz 17 yaşındadır. 18 yaşında, örgütsel çizgide oldukça sol sekte ve ince eleyip sıkı dokuyan Komsomol'un üyesi olmayı başarmıştır. "Yenecem seni ulan İstanbul, bizim olacak bu şehir" en sevdiği tekerleme haline geldi alan faaliyeti içinde. Bu esprilerin, film repliklerinin onun yaşamında kesin bir karşılığı vardı. İddia ve kararlılık. İstanbul'u kazanmak için odaklanmış bir çalışma içine girmekten tereddüt etmedi. Büyük sorunlarla boğuşan, daralmış ve sıkışmış alanda sorunları göğüsleme iradesini sorumluluklarını genişleterek gösterdi. Yırtıcıydı Halil, girişken ve gözü pek. Bu duruş ve şekilleniş onu bir yönelime ve hatta soktu kısa sürede. O önderleşmenin zorunluluğunu, sınıf mücadelesinin sıkıntılarını, Komsomol ve Parti'nin yaşadığı zorluklar üzerinden kavrayışa dönüştürdü. İşte girdiği hat buydu Halil'in. Önderleşmek, komünistleşmek ve MLM hatta bunun gerekliliğini yapmak. Peki bu yönelim için ne gerekliydi? Sağlam bir teorik donanım, güçlü bir tarih kavrayışı ve pratiğe şekil veren bir politik donanım. Bu üç ayak Halil için inşa edilmesi gereken bir çizgi olarak şekillendi. Teorik sağlamlık için zaten 17 yaşına kadar katettiği bir mesafe vardı. Dönemin şekillenişinden fark-

lı olarak birçok teorik kitabı, dünya edebiyatının klasiklerini ve bir dizi devrimci romanı okumuştur. Ancak dağınık ve sistemsiz olduğunu bilecek yeni baştan ve bir sistematikte MLM klasikleri okumayı sürdürdü. Doyumsuz bir şekilde Komsomol'un geçmiş yayınlarını, çıkan broşürleri ve partinin komünist şekilleniş için emrettiği ideolojik saikleri öğrenme yönelimine girdi. Güçlü kavrayışı ile öğrendiklerini politik hatta dönüştürmeye, pratiğini buna göre şekillendirmeye çalışıyordu. Parti'nin ve MLM'nin iyi bir öğrencisi olduğunu, bunun için büyük çabaya girdiğini fark etmemek olanaklı değildi. 2000

yılı gençlik kampını bileşen içinde en verimli geçiren yoldaş olarak değerlendirildi. Hızlıydı, çabuk geliyordu. Adeta sınıf mücadelesinin ve partinin ihtiyaçları için bir uzun maratona girmiş ve yetişmeye çalışıyordu. Temposunu sürekli arttıran bir koşucu gibi hedefe kilitlenmişti. Gençliğinin verdiği enerjiyi, aceceliliği ve şekil alma çabasını ve kolaylılığını ustaca kullanıyordu. Dikkatli bir dinleyici, sorunlara yakından bakmayı seven yapısıyla esas halkaları kavramakta hiç zorlanmıyordu.

Halil rotasını belirginleştirirken, rolünü de belirlemiş, misyonunu omuzlamış ve tam bir cesaret ve cüret ile harekete geçmişti. Bir randevuda polisin kimlik kontrolü yapmasıyla çıkan sorunda, militan yapısı ve önderini koruma bilinci ile polisi destek eden hamleyi yapıp silahına el koymayı başarırlar. Defalarca polisin

kafasına dayanmış ve çekilen tetik tutukluk yapar. Alandan uzaklaşmaya çalışırken önderinin düştüğünü fark eder ve kaptırmamak için geri döner. Polisin çıkardığı çingar bölgedeki kesimler tarafından bilinçsiz bir saldırıya ve linçe dönüşür. Gasp edilen silahla kendini savunma çabası, yoldaşını alıp alandan çıkmaya odaklanır. Ancak başarılmaz bu. Ağır bir linç gerçekleşir ve tereddütsüz şekilde defalarca çekilen tetiğin tutukluk yapması linç gürhunun dağılmasını engeller. Ancak birkaç kere tutukluğa isyan eden tetik, namlunun patlamasını sağlamış ve linç gürhunda kayıplara ve paniğe neden olmuştur.

başarır. Artık F Tipi duvarları Halil'in direnişine tanık olmaktadır. Genç ve dinamik bünyesi, kararlı ve net bilinci onun ölüm orucunda en büyük enerjisi olmuştur. Ölümüne giderken teorik donanımına odaklanmış, kendini geliştirme peşine düşmüştür. Doktor kontrollerinde tahliye kararı almamak için tüm iradesini zorlamaya ve direnişi zayıf düşürmemeye kilitlenmiştir. Halil'in direnişine F tipleri, yoldaşları ve dostları tanıktır. O ölümü kucaklamaya sevdalanmayı bu direnişte öğrenmiştir. Ölümle dalga geçmeyi, son nefesine kadar sınıf mücadelesinin tüm gerekliliğini yerine getirme bilincini burada kucaklamıştır. Henüz 19 yaşında iki defa ölümü korkutmayı başarmıştır. O artık sınanmış bir genç komünist, partisinin ihtiyaçlarına odaklanmış bir kadro adaydır. Partisi ve yoldaşlarıyla onurlanan ve onları onurlandıran sağlam bir militan ve Komsomol önderliğidir.

Ölümü yenerken Halil, dönem yine yılgınlık ve umutsuzluk dönemidir. Büyük Hapishane Direnişi ve F Tipi saldırısı ile oluşan politik iklim her yandan yılgınlık ve yenilgi ruh hali yaratmaktadır. Üstelik PKK lideri Abdullah Öcalan yakalanmış ve PKK silahlı güçleri barış için ülke sınırları dışına çıkmaktadır. Gerilla mücadelesine yönelik Karadeniz merkezli büyük bir saldırı ve imha söz konusudur, tıpkı bugün olduğu gibi "gerilla mücadelesi olanaklı mıdır?" tartışması her türlü küçük burjuva anlayışın sürdürdüğü ve partiyi kuşatmaya çalıştığı bir ideolojik saldırıya dönüşmüştür. Daha önemlisi ise "büyük davaların" ve büyük davalar için ölmenin gereksizliğine yönelik ağır bir saldırı süreci yaşanmaktadır. Bu koşullarda sınıf mücadelesine tutunmak, onu kararlı şekilde sürdürmek, ölümü göğüslemek ve onu yenme iradesi taşımak ancak güçlü bir sınıfsal kin, komünist çizgiye olan inanç ve pürüzsüz bir tarih bilinci gerektirmektedir. Kavgada ve savaşımında ısrar etmek için bu kavrayışa sonuna kadar açık olmak, bu duruşu göstererek bu kavrayışı donatmak ve zenginleştirmek olanaklı olacaktır.

Halil'in içinde yer aldığı Komsomol, partisinin talimatlarını, ihtiyaçlarını kavradığı kadar sınıf savaşımının ihtiyaçlarını kavrayacağı şekillenişine girmeyi başarmıştır. İşte Komsomol

cephesinde sınıf mücadelesinin gerilediği, hareketin zayıfladığı bu evrede meydan okuma başlamıştır. Gelişimin dinamiği Halil yoldaşın da içinde olduğu önderlik çizgisiyle yakalanmıştır. Halil bu çizginin en genç, en dinamik, en militan ve en enerjik parçası olmuştur.

Ölüme yazgılı olan bu mücadele bir şekillenmiş ve yoldaşların birbirine vasiyetine de dönüşmüştür. Sürece ve gerilemeye meydan okuyanlar ölümlerinin nasıl olacağını, nasıl uğurlanacaklarını da hayal etmekten geri durmazlar. Erken ölenin geride kalanlara mirasları vardır. İşte Halil yoldaş bu dönem bir grup yoldaşı ile bir ortak karar oluşturmuştur. Ölüm var kavgada ölümü kucaklama cesareti de var. Ancak partiye layık bir ölüm, yoldaşlara miras bir tarih ve gözü arkada kalmayacak bir uğurlama da lazımdır. Sarıgazi Mezarlığı'nda Polat İyit'in Mehmet Demirdağ'ın yanı başına gömülmek, partinin uğurlama sembolü haline gelen bu mezarlıkta bir parça olma isteği ortak bir iradeye dönüşmüştür.

Dönemin ruhuna ve oluşan ideolojik-politik saldırıya karşı Halil kararlılık sembolü, sınıf mücadelesini sürdürme iradesi, partinin genel siyasi çizgisinde sebat etme tutumudur. O Komsomol'da önderleşen bir irade oluştururken, parti çizgisine kesin bir bağlılığı inşa etmiştir. O yığınların sofrasında beslenenlere, gerilla mücadelesi ve Halk Savaşı geçireliliğini yitirdi diyenlere karşı savaşa göre şekillenme öznesidir. Halil tam da dediği gibi yaptı; kafasını, benliğini, ruhunu ve o dupduru yaşamını MLM'nin bayrağı yaptı. O başladığı yerden çok çok ileri bir noktaya kavgasını, ideallerini taşıyarak ölümsüzleşti. Aynı zamanda o savaşa göre şekillenmekle sınırlı kalmadı, şekillendirmenin önderliğini yaptı. O en zor dönemde ölümle yaşam arasındaki ilişkinin net kavranışı, kesin duruşu, keskin bir militanıdır. O Komsomol'da Halilleşme çizgisini Dersim'de savaş alanında Nubarlararak ileri taşımıştır. Şimdi Halil'den Nubar'a giden ve Komsomol önderliğinden parti önderliğine ilerleyen hattı yürüme, karamsarlığa olumsuz koşullara Halil gibi Nubar gibi barikat örme zamanıdır. Şimdi Komsomol'un Halil'ini istediği, hayalini kurduğu biçimde militan, tavizsiz ve savaş çizgisine yakışır şekilde uğurlama zamanı. Onun militanlığını kuşanma, mücadelede sürekliliği sağlamayı Halil'den Nubar'a uzanan yolu izleme ve kuşanma zamanıdır.

(Bir Yoldaşı)

Kürt Gençliğine Yönelik Saldırlara Karşı Örgütlü Mücadeleyi Yükseltelim!

"ve kan akardı derelerimizden

Zilan, Munzur, Otuzüç kurşun ve Nevala kasaba

ve ülkenin bütün derelerinde

o iklimde kalırdı acılar

duymazdı bir allah'ın kulu çığığımızı

ve dağlara sevdalanırdık karabasan gecelerin sabahında

direnme kalırdı Kürde çünkü

yaşamın bir başka adı direnmektir"

Devlet; kuruluş kodlarındaki inkâr, imha ve asimilasyon politikalarını süregelen bir şekilde Kürt ulusuna ve gençliği üzerinde uygulamaktadır. Kürt gençliği, Alevi gençliği ve muhalif gençleri sindirmeye aynı zamanda politikleşme adımları atan gençleri yozlaştırma, asimilasyon, apolitikleştirme politikaları yürütmektedir. Üniversitelerde, semtlerde, iş yerlerinde "bireysel kurtuluş" yalanlarıyla gençleri zehirlemektedir. Geleceksizlik gerçeğiyle yüzleşen halk gençliği de umutsuzluğa sürüklenerek uyuşturucuya, çeteleşmeye, intihara yöneliyor. Devlet, Kürt gençliğine parantez açarak özel olarak "ilgilenmektedir."

Faşist diktatörlük ve onun dümenindeki AKP-MHP faşist bloğu, örgütlü Kürt gençliğine yönelik saldırılarında, ajanlık, işkence pratiklerinin yanı sıra mücadele çizgisini silikleştirme amacı da gütmektedir. Yüzlerce yurtsever genç tutuklanırken, "Z Kuşağı" Kürt gençleri de apolitikleştirme politikalarının hedefindedir. Kültür, nesillerce aktarılırken bir nesli hapishanelere atarak, sokaklarda katlederek yok etmeye çalışmaktadır. Bunun yansımalarını 15-20 yaşları arasındaki Kürt gençliğinde yapılan araştırmalar ve verilerden görebiliyoruz. Ulusal mücadelenin gelişkin olduğu 5 yıl öncesine göre bugün sistemden daha büyük beklentiler içinde olan bir gençlik söz konusudur. Siyasetin dışında kalarak sistem içerisinde varlık göstermeye çalışılmaktadır. "Bireysel kurtuluş" yalanının hedefinde yalnızca Türk gençler değil, Kürt gençler de vardır. Devletin iki ulustan gençlerden aldığı sonuç aynı değildir. Türk gençlerin yozlaşma, sistem içilik eğilimi daha fazlayken Kürt gençliğinde

ulusal çelişkinin yaşamın her alanında karşılına çıkmasıyla politikleşme ve özneleşme eğilimi daha yüksektir. Fakat günümüzde politikleşmede ve özneleşmede, ulusal mücadeleye katılmada bir gerileme görülmektedir. Türkiye Kürdistanı dışında büyük şehirlerde, semtlerde, üniversitelerde dağınık halde bulunan Kürt gençliği, ekonomik-demokratik-akademik talepler doğrultusunda mücadeleye katılmakta çekingen davranmaktadır.

Sınıfsal çelişkinin keskinleşmesinde geleceksizlik kaygısının önemli bir etkisi vardır. İşsizlik, Türkiye denilen topraklarda yaşayan her ulustan genç için bir sorunken Kürt gençliğinde bu katlanarak artmaktadır. Yapılan araştırmalarda da Kürt gençliği ulusal

hesiz faşizm açısından bir anlamı vardır. O da Kürt gençliğinin örgütlü mücadelesinden ve öfkesinden duyulan korkudur. Bu korkudur ki faşizmi ve onun kurumlarını Kürt gençliğinin örgütlü güçlerine azgınca saldırtmaktadır.

Bu saldırıların yanı sıra devletin asker, polisiyle özelde kadınlara yönelik taciz ve tecavüzü söz konusudur. Haksız savaşlarda kadınların "ganimet" olarak görülmelerinin yansımaları T. Kürdistanı'nda yaşamaktayız. Uzman Çavuş Musa Orhan'ın, haftalarca alıkoyarak İpek Er'e tecavüz etmesi ve İpek Er'in yaşamını yitirmesinin üstünü kapatarak tecavüzcü katilin serbest bırakılması devletin kadınlar üzerindeki savaş politikalarının sadece bir örneğidir.

Yine Dersim'de 270 günü aşkın süredir bulunamayan Gülistan Doku'ya ne olduğu gizlenmektedir. Gülistan'ın kaybolmasındaki baş şüpheli Zaynal Abakarov, polis olan üvey babası ve erkek egemen faşist devlet tarafından Dersim'den kaçırılarak saklanmaktadır. Gülistan'a ne olduğunu soran gençler ise evlerinden şafak operasyonu ile gözaltına

alınarak sindirilmeye çalışılmıştır. Gülistan'ı barajda arama çalışmalarında Esmâ Kılıçaslan'ın cansız bedeni bulundu. Esmâ Kılıçaslan'a ne olduğu da gizlenerek dosyası kapatıldı. Bu gerçekler suratımıza tokat gibi çarparken bu saldırılara karşı mücadele eden kadınlar da tutuklanarak susturulmaya çalışılmaktadır.

Tüm bu saldırılar ve özel savaş yöntemleriyle uygulanan politikalar imha, inkar ve asimilasyon hedefiyle hayata geçirilirken buna karşı Kürt ulusunun ve gençliğinin örgütlenmekten başka çaresi yoktur. Yüzyıllardır kırımdan geçirilen, inkar edilen, dili, kültürü yasaklanan Kürt ulusu bugün de imhaya karşı direnme savaşı vermektedir. Dün olduğu gibi bugün de yegane gücü mücadele ve örgütlenmektedir. Faşizme karşı sürdürülen bu mücadelede kuşkusuz Kürt gençliği en dinamik ve kavrayışı en yüksek kesimi oluşturmaktadır. Faşist diktatörlüğün tüm saldırılarına karşı gücümüz örgütlülüğümüzdür. Çünkü örgütlenmek, özgürleşmektir.

Bir YDG Okuru

Taktik Olarak Politika; Politika Olarak Savaş, Savaş Politikası Olarak Tecavüz! - III

Haklı Savaşlarda Kadınların Konumu

Üç bölüm halinde yayınlanan yazımızın ana eksenini savaşta kadının konumu ve hakim sınıfların son süreçte sistematik olarak uyguladığı tecavüz politikası oluşturmaktaydı. Yeni günün getirdiği yeni görevler, yeni hatırlatmalar içerdiği için yazımızın son bölümünü güncelleyerek ele alacağız. Bu bölümde planladığımız yazının içeriğini güncelleyerek Rosa yoldaş şahsında kadınların savaşta ki konumlarına ayıracağız. Nubar ve Rosa yoldaş faşist TC'nin 6-9 Eylül tarihleri arasında Dersim'de gerçekleştirdiği hava bombardımanı sonrasında şehit düşmüştür. Haksız savaşa karşı haklı savaş ve kadın kimliğiyle savaşın parçası olan Rosa yoldaş şahsında en cüretli, en cesur olanlarımız, yarının kuruculuğunda canlarıyla mücadeleye harç olanlara, yaşamlarının her anını mücadelenin en zorlu koşullarında sınanmış, her sınavdan halkının yararına değer yaratmış yoldaşlarımızı yazmaya çalışacağız. Rosa yoldaş yazdığımızda bir yandan kadınların savaşta nasıl konumlanması gerektiğini anlatmış olurken diğer yandan kadınların savaşta böylesi konumlanışlarının erkek egemen kadın düşmanı hâkim sınıflar ve onun savaş politikalarına karşı nasıl bir görevi biz kadınlara yüklediğini anlatmış oluyoruz.

Başkan Mao'nun ortaya koyduğu üzere "Tarih yalnız iki tür savaş tanır: Haklı ve haksız savaş", "... Biz haklı savaşları destekliyor haksız savaşlara ise karşı çıkıyoruz" anlayışıyla şekillenen yoldaş Rosa haklıdan yana tutum almış ve gereğini de yerine getirmiştir. "Onu (savaşı) ortadan kaldırma-

nın yalnız bir tek yolu vardır, o da savaşa savaşa karşı çıkmak" anlayışıyla haksız savaşa karşı haklı savaşı yükseltmek için en zorlu süreçte savaş alanında konumlanmıştır. Kadın kimliğine

yönelen tecavüzcü savaş politikasının karşısında Rosa yoldaş şahsında devrimci ve komünist kadınlar tüm kadınlara yürümesi gereken güzergahı çizmiştir. İçinden geçtiğimiz süreç devletin topyekün savaş araçlarına azgınca sarıldığı tüm politik araçlarını haklı savaşı sonlandırmak için kullandığı savaş alanlarında kadınlara tecavüz politikasıyla saldırdığı bir dönemi kapsamaktadır. Böyle bir süreçte savaşın parçası olan kadınların konumlanışı çok daha büyük anlamlar içermektedir.

Haklı savaşta kadın hem kendi kimliği için hem de tüm ezilenler ve insanlık için özgürlüğün öncüsü, gelecek özgür ve eşit toplumların simgesi haline dönüşmektedir. Çünkü kadın haklı savaşlarda ona binlerce yılda giydirilen toplumsal cinsiyet rollerini parçalamaya başlamış, yeni toplumun kültür ve ahlakını yaşamda ilk örnekleriyle yaratmaya başlamıştır.

Dikkat çekilmesi gereken önemli bir konu da halkın ve özelden kadınların savaşın tarafı olmayabileceği fikri ile toplumun düşüncesinin zehirlenmesidir. Savaşta taraf olmaya ilişkin kısaca şunu söylemek yeterli olacaktır. Bilinçli ya da bilinçsiz toplumun her bireyi bu savaşın dolaylı ya da dolaysız parçasıdır. Savaşın kanlı bir politika olması kan deryalarında doğrudan var olunmasa dahi yaşamın her alanında hakim sınıfların politikalarının bir parçası olunarak aslında savaşın da parçası olunmaktadır. Ancak önemli olan bu savaşın nasıl bir parçası olduğudur.

Tarafsızlık gibi gözükten durum hâkim sınıf çıkarları doğrultusunda biçim-

lenmenin önemli bir göstergesidir. Tarafsızlık politikası yer yer kadın kimliğinin "barışçıl" olduğu iddia edilerek temellendirilmektedir. Kadın kültürünün olduğu yerde savaşın olmayacağı anlayışıyla da propaganda edilmektedir. Kadını sınıf düşmanlarına karşı silahsızlandıran bu yaklaşımlar, kadınların esas düşmanlarına karşı örgütlenmesini zayıflatan ideolojik bir duruşu da tariflemektedir. İdeolojik bu saldırıları yazımızda derinleştirmeden bilinç bulanıklığı dost ve düşman kuvvetleri silikleşmekte olduğunu bunun kadınlar için çok büyük tehlikeler içerdiğini söyleyerek geçelim. Bu anlamda Rosa yoldaş şahsında halk savaşçısı kadınların devrimci pratiklerinin kadınlara yol göstermekte olduğunu ifade edelim. Bu vesileyle bilinç konusuna dikkat çekmek gerekiyor.

"Bilinç" diyor Lenin yoldaş, ünlü "Ne yapmalı" kitabında; "genel sınıf çıkarlarının ve proletaryanın tarihsel görevlerinin bilinmesidir." Nubar ve Rosa yoldaşların bize yaşamları ve mücadeleleriyle öğrettikleri bu bilmenin gereğinin yerine getirilmesi yani düşüncenin yaşama uygulanması bu uygulama sırasında zorunlulukların getirdiği sorumlulukların tereddütsüz ve tavizsiz karşılanmasıdır. Bilincin kadınlar cephesinden karşılığı ise Rosa yoldaş olmuştur. Rosa yoldaş 17 yaşında sınıfın çıkarlarının ve proletaryanın görevlerinin kendi genç zihnindeki tohum halini savaş içinde büyütmüş kendiliğinden olan bilincini proleter bilinç haline dönüştürmüştür. Rosa yoldaş "demir iskele" olmadan proleter devrimin başarılamayacağını, sınıf düşmanlarına karşı savaş yeteneğinden yoksun olunacağını kavramış savaşın savaşta öğrenileceğini içselleştirmiş, gelişimine yön vermiştir. Bu gelişim tam anlamıyla savaşın içinde ilerlemiştir. Kadınların kurtuluşuna giden yolların ancak bu bilinçle açılacağına olan inançla yaşamını adadığı özgürlük mücadelesinin tüm ihtiyaçlarına yanıt olmuştur. Kadın alanında özel olarak çalışmış, kadınların kurtuluşu için en ağır koşullarda en zorlu görevleri almıştır. O halkına bağlılığın ve gözü pekliğin adı olurken kadın bilincinin sınıf savaşımındaki şekillenişinin en sade örneği olmuştur. Tarih onlarca kadın yoldaşımızın fedakârlıkları ile yazılmaya devam ederken, her gidenimiz ardında alçak gönüllükle bezeli, halk sevgisi,

bağlılık, devrime inanç ve yoldaşına güven örneklerinin en soylularını bırakırken ardıllarına gerçekleştirilmeye muktedir bilimsel ideallerini bırakırlar. Her yoldaş gelen yeni günün zorluklarına ve görevlerine karşı bu bilinç ve inançla donanmalı ve hazırlanmalı kendi varlığını buna göre şekillendirmelidir.

Binlerce yılda yaratılmış olan köleleşmiş kadın kimliğine karşı isyanın adı olan kadınlar ilk savaşlarını kendilerine karşı vermiş, savaşımı, aile içinde başlatıp emperyalist kapitalist sistemin ürettiği tüm değer yargıları, kültür, inanç ve anlayışlara karşı duruşlarıyla erkek işi olarak görülen savaş alanında önderleşmişlerdir. Kadın ve erkek arasındaki eşitsizliğe dayalı tüm şekillenişleri pratikleriyle parçalamış sınıf düşmanlarının en büyük korkuları haline gelmişlerdir. Rosa şahsında halk savaşçısı kadınlar kadının binlerce yıllık köleliğine nasıl son verileceğinin yolunu kanlarıyla döşemiş tecavüzcü devlete karşı savaşın en amansız alanlarında kadınları örgütlenmeye çağırılmışlardır.

Kadın özgürlüğü sıkı sıkıya sınıfın kurtuluşuna ve insanlığın özgürleşmesine bağlıdır. İnsanlığın kurtuluşu davası bu sebeple kadınların özgürleşme savaşının kadının şiddet eyleminin ana sahasıdır. Burada sınıf ve kadın düşmanları tarih sahnesinden silinecektir. Kadınlar bu mücadelede hâkim sınıfların haksız savaş politikasının, tehdit ve şantaj politikasının nesnesi olmayacak, haksıza karşı haklılığın safalarında savaşa önderlik etmeyi başardıkça toplum burjuva feodal sistemin iki yüzlü değerlerinden arınacak ve kadınlar savaşın içinde savaşla özgürleşecektir. Tarih böylesi yiğit kadınların direnişiyle yazılmaya devam etmektedir. Toplumun kadına "bahşettiği" annelik, kadınlık rollerini parçalayarak sınıf savaşları olan insanlık tarihinin köklü değişiminin tohumları kadınların sınıf bilincine içerilmiş cinsiyet bilincinin pratikte gereğinin yerine getirilmesi ile sağlanacaktır. Başta T. Kürdistanı olmak üzere gerilla alanlarına özel olarak yönelen tecavüzcü politikalar ve kadın düşmanı savaş politikaları ancak kadınların bu cüretli direnişiyle değiştirilecektir. Rosa yoldaşın yaşamı, mücadelesi kadınların kurtuluşa giden yollarını böyle bir bilinçle açmaktadır.

Başur'da İşgalin Hamiliğini Yapan KDP ile Rojava'da Kurulan Masa ve Soru İşaretleri

ABD emperyalizminin başını çektiği emperyalist güçlerin dayatmalarıyla Rojava'da, TC'nin PYD karşısında aldığı işgalci ve inkârcı pozisyona karşı sahada belli birlikteliklerin oluşturulmuştu. Kürtler nezdinde kurulabilecek ittifaklara meşru bir zemin oluşturmak amacıyla Suriye Ulusal Kürt Konseyi (ENKS)'nin de yer aldığı Kürt gruplarıyla (Kürt Ulusal Birliği Partileri - PYNK) belirli görüşmeler başlatılmıştı. ABD emperyalizminin dayatmalarıyla başlayan bu görüşmeler, PYD tarafından "ulusal birliğe dair bir süreç" biçiminde ifade edilmişti.

Mayıs ayında başlayan söz konusu görüşmeler ve sonrasında gelişen süreç ABD emperyalizminin Rojava'daki kazanımlara ve bölgenin geleceğine dönük bir "aş"ı olarak da okumak mümkün. Birlik görüşmelerinde yer alan ENKS, TC ile daha yakın sürece kadar sıkı ilişkilere sahip bir konumlanış içinde, KDP'nin Suriye seksiyonu PDK-S ile birlikte hareket ediyordu. ENKS Rojava'da ilk günlerden itibaren sürecin karşısında yer almasıyla biliniyor. Türkiye, KDP, Amerika, AB, Rusya hattı boyunca bir dizi kirli ittifak kuran ENKS, Efrîn'e dönük TC'nin işgal saldırısına ortak olarak kazanımlara ihanet etme noktasında rüşütünü ispatladı. ENKS görüşmelerin ardından, TC destekli Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu'nun (SMDK) toplantılarına katılmama kararı almış olmasına rağmen her an dümeni bu yöne kırmaya da müsait. Rojava'da bugüne kadar PYD karşısında bir tutum izleyen ENKS'nin birçok üye ve yöneticisi bu yönlü faaliyetleri gerekçesiyle özerk yönetim tarafından tutuklanmıştı. ENKS'nin iltisaklı olduğu KDP'nin Irak Kürdistanı'na dönük TC'nin işgal saldırılarında hamilik rolü üstlenmesi, söz konusu görüşmelere dair soru işaretlerini bü-

yütmektedir. Rojava'da yaşayan halk da duruma şu sözlerle tepki gösteriyor: "ENKS'nin hamilerinden KDP'nin, Türkiye'nin gerilla alanlarına işgal saldırıları ve Maxmur, Şengal'e hava saldırılarına destek sunmasına, yine bunları PKK'yle gerekçelendirmesi devam ederken ve Güney'de Kürt Özgürlük Hareketi ezilmeye çalışılırken Rojava'da nasıl ulusal birliğin temelleri atılacak?"

SÜREN GÖRÜŞMELER VE KDP'NİN KUŞATMASI

Halkın bu yönlü tepkileri ve soruları sürerken KDP, Rojava ile sınır bölgelerine karakollar kurmaya hazırlanıyor. Ağır bir ambargo ile dünyayla bağlan-

edilmemesi söz konusu işgal olasılıklarını güçlendiriyor. TC'nin Kürt ulusal mücadelesine dönük saldırıları öncesi KDP ile benzer görüşmeler yaptığı biliniyor. Nitekim TC ve KDP arasında peşmergenin Zini Werte'ye güç yığmasıyla başlayan Başur'un işgal sürecinde de bu yeni gelişmelere yakın bir süreç işlemiştir.

MÜCADELE VE KAZANIMLARDA "EŞİTSİZ" DURUM MASADA "EŞİT" STATÜYE DÖNÜŞTÜ!

Politik dayatmalar ve ABD emperyalizminin bastırmalarıyla ilerleyen sürecin 20 Eylül'de görülen onuncu toplantısında 40 üyeli bir "Kürt Yüksek Mercii"nin oluşturulması kararlaştırıldı. Siyasi karar mekanizması olarak

Bilindiği gibi Rojava yönetimi ve esasta KUH, Rojava özgülünde yer yer emperyalist blok ve güçlerle yer yer de rejim ile belirli görüşme ve ittifakları sürdürüyor. Tehlikeli sonuçlara yol açabilecek bu ittifaklar ve buralara bağlanan umutlar TC'nin işgal saldırılarıyla Rojava'nın geleceğine dair önemli kayıplarla sonuçlandı. Söz konusu ittifaklar ve ortaklıklar kimi zaman IŞİD tehdidinde bağlandı kimi zaman da zorunlu diplomasi olarak adlandırıldı. Bu konuda KUH'un yaklaşımını "Herkesin bildiği gibi biz, üçüncü çizgiyi temsil ediyoruz ve bu çizgideki projelerimiz biliniyor. Yaşananlar, bütün tarafların katıldığı bir Üçüncü Dünya Savaşı'dır ve bu yüzden bütün taraflarla ilişkimiz var. Rusya'nın yanında 78 ülkenin yer aldığı Uluslararası Koalisyon ile de ilişkilerimiz var" sözleriyle ifade ediliyor. Bu görüşmeler ENKS ile kurulan masa gibi sakil sonuçlar verdiği gibi emperyalistlerin çıkarlarıyla örtüşen bir pozisyonu da beraberinde getirebilmektedir. Yine konumuz özgülünde

tısı sınırlandırılan Rojava'nın dışarıya açılan kapısı Sêmelka KDP tarafından kapalı tutulurken karşısında yer alan Pêşxabur sınır sırtlarına 40'a yakın karakol ve askeri noktanın inşasına başladı. Gericici BAAS rejimi döneminde bile KDP'nin burada 1 karakolu bulunurken bu gelişmenin pek de iyi niyetli olmadığı açık. Türk devleti ve KDP arasındaki ortaklık, yine KDP ve ENKS'nin daha önceki pratikleri iyi bilindiği için Türkiye'nin KDP desteğiyle Rojava'ya yeni bir işgal saldırısının olasılıkları üzerinde duruluyor. 4 Eylül'de Irak Kürdistanı özerk yönetimi adına Neçirvan Barzani'nin KDP'li yöneticilerle Ankara'da Erdoğan ve Çavuşoğlu ile yapılan görüşme ve söz konusu görüşmeye YNK ve Goran'ın dahil

ifade edilen bu yönetimin Rojava'nın geleceğine dair söz hakkı bulunuyor. Bahse konu mekanizmanın işleyişi ve dağılımı ise oldukça düşündürücü. Onca bedel ve yılları bulan mücadele ile Rojava'daki kazanımlarda en önemli payı bulunan PYD (Demokratik Birlik Partisi) ve KDP menşeli ENKS bu kurulda "eşit" temsiliyete sahip olacak. PYD Eş Başkanlık Konseyi Üyesi Aldar Xelîl PYNK ve ENKS'nin yüzde 40'ar temsiliyetle, geri kalan yüzde 20'lik kotanın ise PYNK ve ENKS dışındaki partilerden oluşması konusunda mutabık kaldıklarını söyledi. Yine Mercî'deki toplam üye sayısı 40 olacak ve 16'şar kişi PYNK ve ENKS'den oluşacak. Kalan 8 kişinin de 4'ü PYNK, 4'ü de ENKS tarafından belirlenecek.

ortaya çıkan durum ABD'nin Suriye Kürdistanı'ndaki mevcut durumu Irak Kürdistanı'nda uygun bir pozisyona çekmeye dönük stratejisinin bir adımıdır. Söz konusu gelişmeler uzun vadede Kürt ulusunun çıkarlarına ve Rojava'nın geleceğine dair önemli tehlikeler barındırmaktadır. Elbette ki bu tarz görüşmeler ve diyaloglar Rojava gibi devam eden bir süreçte gelişebilir fakat esas sorun bu diyalogların stratejik olarak ele alınması ve bu yönlü sonuçların çıkarılmasıdır. Bu anlamda KUH'un TC'nin tüm şantaj ve emperyalistler eliyle dayatmalarına temelde kendi gücüne güvenmesi ve her şart altında kazanımları koruyan şekillenmesini güçlendirilmeyi esas almalıdır.

Sınıfın Uzağından Yakınına Doğru Konumlanarak Sınıf Çalışmasını İnşa Edelim!

Sınıfla Birleşelim, Örgütlenelim!

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

Faşist diktatörlüğün her türden saldırısının örgütsüz, dağınık ve kendiliğinden yürüyen faaliyet üzerinde yıkıcı sonuçlara yol açtığı bir sır değildir. Faşizmin saldırıları karşısında ayakta kalmanın örgütlü bünyeye sahip olmaktan geçtiği bir süreci tüm sonuçlarıyla birlikte karşılıyoruz. Örgütsüz, kendiliğinden ve dağınık olan her şeye örgütlü kimlik kazandırmak, disipline, plana ve programa kavuşturmak sadece yıkıcı sonuçlardan kaçınmanın değil sınıf mücadelesini sürdürmenin, başarıya ulaştırmanın da geçerli tek yoludur. İşçi sınıfı, emekçi yığınlar sömürünün en vahşi biçimleriyle kuşatılmış durumdadır. Toplumsal muhalefet dinamikleri baskı ve devlet terörüyle zapturapt altına alınıyor. Kovid-19 salgınıyla birlikte daha derinlere nüfuz eden ekonomik ve siyasi kriz işçi sınıfının, halk kitlelerinin sorunlarını, çelişkilerini ağırlaştıran, keskinleştiren sonuçlar yaratıyor. İçinden geçeceğimiz süreç işçi sınıfının, kitlelerin yeni isyan ve mücadelelerine tanık olacağımız dinamikler biriktiriyor. Sınıf mücadelesini ileriye taşıyacak dinamiklerle buluşma gerekçemiz yerine getireceğimiz görevlerle geleceğe hazırlanmayı zorunlu kılmaktadır. Sınıf içerisindeki çalışmalarımızın politik ve örgütsel içeriği ise bu hazırlığa temel oluşturacaktır. Sınıf çalışmasının faaliyetimizi biçimlendireceği adımları gecikmeksizin atmak Halk Savaşı'nın şehirlere yüklediği politik ve örgütsel görevlere bugünden hazırlanmayı içermektedir.

Sendikalarda, işyerlerinde, emekçi mahallelerde, kitle örgütlerinde süren faaliyetimizin gerçek manada sınıf çalışmasına, sınıfın örgütlenmesine kanalize

edilmesi, sınıfsal perspektifimizin örgütsel biçimlere indirgemenen, sınıf çalışmasının önünü açacak biçimler de kazanarak gelişmesi, yaşam bulması önceliğimiz yapılmalıdır. İşçi ve emekçilerin sabah akşam yaşam alanlarından fabrikalara, atölyelere göç halinde olduğu emekçi mahalleri, işsizlerin, yoksulların "sığınağı" durumundadır.

Emekçi semtlerdeki faaliyetimizin sınıfın uzağında şekillenmesi, toplumsal sorunlar ve faşizmin saldırıları üzerinden kendisini var etmesi sınıf mücadelesiyle bağını zayıftan bir işlev görmüştür. Bu gerçeklik kaçınılmaz olarak şehirlerdeki faaliyetimizin politik ve örgütsel önceliklerine yabancılaşmayı getirmiştir. Faaliyetimizin sınırları mekansal özelliklerden ibaret değildir. Geniş işçi ve emekçilerin, güvencesiz ça-

lışanların, işsizlerin sınıfsal aidiyetlerinden kaynaklanan sorunlarıyla aramıza giren sınırlar ve mesafeler vardır. Halkın kentsel dönüşümden, uyuşturucu, çeteleşme ve yozlaşmadan, bu paranteze sokulacak envai türdeki sorunlardan ibaret olmayan çelişkileri tüm yakıcılığına rağmen gözden uzak kalmıştır. Faaliyetimiz uzağında kaldığı, aynı zamanda temas ettiği sorunlarla, çelişkilerle birlikte varolmuş, politik ve örgütsel gelişim düzeyi buna göre biçimlenmiştir. Emekçi mahallelerdeki öne çıkan kentsel dönüşüm, uyuşturucu, çeteleşme ve yozlaşma gibi sorunlara karşı mücadele sisteme yönelmeden önce yerel yönetimlere, müteahhithlere, çete ve mafya örgütlenmelerine çarpmış, mücadeleyi çoğu kez "sapmaya" uğratmıştır. Bu türden sorunlara ve çözümüne dair genel hatlarıyla doğru bir yaklaşıma sahip olsak da temas ettiğimiz sorunların özelliği faaliyeti sürekli kılacak gündem ve çelişkilerin uzağındadır. Sorunların başlayan, duran, çatışmaya dönüşen, yatışan özelliği faaliyeti süreklileştirmenin, geliştirmenin başlıca handikabıdır. Yine faaliyeti sürekli kılacak, kitlelerle bağımızı geliştirecek araçların politik ve örgütsel değeri kavranmadığı oranda

"sıradanlaşmış", yayın dağıtımları, kitle çalışmasının başkaca araçları örgütlenme bilinci "taşımaksızın" pratikleşmektedir.

Mesele elbette ki semtlerdeki faaliyetimizin sınıfın uzağında gerçekleşmesiyle sınırlı değildir. Şehirlerdeki faaliyetimizin içeriği ve görevleriyle ilgili mesafe fark etmeksizin "bütün" alanlar şu ya da bu düzeyde aynı uzaklığı paylaşmaktadır. Bu aynı zamanda faaliyet alanlarının birbiriyle mesafesine, ilgisizliğine hatta kayıtsız kalmaya zemin olmaktadır. Faaliyet alanlarının pratiği incelendiğinde yoğunlaşması gereken gündemlerin, görevlerin nasıl "sapmaya" uğradığı, dar pratiğe hapsediği görülecektir. Görevlerin özgün bir içerik kazanması, araçların çeşitlenmesi meselenin özünü değiştirmeyecektir. Kitlelerin devrime kazanılması, devrim bilincinin taşınması tüm örgütlülüklerimizin değişmez görevidir. Politik ve örgütsel etkimizin genişletilmesi, örgüt bilincinin komitelerle inşa edilmesi tüm örgütlülüklerimizin ilk elden yerine getireceği sorumluluklardır.

Sınıf içerisinde çalışmanın kapsamı sendikalara, sendikalı işyerlerine hapsedilemeyecek kadar geniş

tır. Sorun elbette ki sendikalardaki varlığımızdan çok kendimizi nasıl varetmişle ilgilidir. Sorun; örgütlenmeye başlangıç yapılan sorunların, çelişkilerin, taleplerin sisteme yöneltilip, yöneltilmediğinde; kaynağının, dolayısıyla karşı koyulacak, mücadele edilecek yerin sömürü düzeninden başkası olmadığına gösterilip, gösterilmediğindedir. İşçi sınıfının ağırlaşan sorunları, gasbedilen hakları, kölece çalışma koşulları, güvencesizlik, işsizlik ve arda arkası kesilmeyen iş cinayetleri mücadelenin üzerinde yükseleceği çelişkilerle, gündemlerle yüklüdür. Bunlar işçi sınıfının, emekçi yığınların çalışma ve yaşam koşullarının değişmez, gündelik sorunlarıdır. Sömürünün en vahşi biçimleri dayatılmaksızın, işçi ve emekçi yığınlar örgütsüz bırakılmaksızın hakim sınıfların ayakta kalma, varlığını sürdürme olanağı yoktur. Bu gerçeklik sendikalarda ve sınıfın içerisinde nasıl konumlanacağımıza dair fazlasıyla fikir sunmaktadır. Biliyoruz ki yeniden keşfetmeye lüzum olmayacak şekilde sınıf içerisinde örgütlenmenin, sendikalarda ve kitle örgütlerinde izleyeceğimiz çizginin bilimselliğinden şüpheye düşmeyeceğimiz bir birikime sahibiz. Başlangıç yapacağımız yer bu doğru ve bilimsel çizginin üzerine ayaklarımızı sağlamca basarak kavramak ve hareket etmektir.

Ayrı ayrı, işçi sınıfının, emekçi yığınların örgütlenmesinden kopuk biçimde varolmaya çalışan işçi ve semt çalışmalarımızın sahip olduğu gerçeklik gelişiminin önündeki en büyük engeldir. Ufku temas ettiği sorunlarla ve bu yöndeki pratiğin hacmiyle sınırlıdır. Faaliyetimizin kapsamı ve görevleri özgünlüklerini yok saymadan ayrıştırılamayacak kadar bütündür. Ne üzerinde yükseleceği sorunlar, ne de bu çelişkilerin taşıyıcısı olan işçi ve emekçi yığınlar parçalı şekilde kavranamaz. Ayrıştırarak, sınıfın ileriye doğru hareketini sağlayacak olan sömürü düzeniyle olan çelişkileridir. Halk kitleleri, işçi sınıfı faşist diktatörlüğün sistemli politikalarıyla yeterince bölünmüş, parçalanmış, örgütsüzleştirilmiş durumdadır.

Hakim sınıfların bölen, parçalayan, ayrıştıran politikası karşısında devrimden çıkarı bulunan kitleleri, işçi ve emekçi yığınları sınıfsal zeminde birleştirmek, onlarla birleşmek öncelikli görevimizdir.

Sınıf içerisinde çalışmanın kapsamı sendikalara, sendikalı işyerlerine hapsedilemeyecek kadar genişdir. Sorun elbette ki sendikalardaki varlığımızdan çok kendimizi nasıl varetmişle ilgilidir. Sorun; örgütlenmeye başlangıç yapılan sorunların, çelişkilerin, taleplerin sisteme yöneltilip, yöneltilmediğinde; kaynağının, dolayısıyla karşı koyulacak, mücadele edilecek yerin sömürü düzeninden başkası olmadığına gösterilip, gösterilmediğindedir.

Sınıf mücadelesini, görevlerimizin siyasal içeriğini, kitleleri parçalı kavrayışımız faaliyetimizi bütün yönleriyle belirlemektedir. Parçalı kavrayışımız temas edeceğimiz, örgütleyeceğimiz dinamiklerden uzak kalmaya yol açmaktadır. Öyle ki çoğu zaman örgütlülüklerimiz bu tablonun eseri olmaktadır. Kitlelerle bağ kurduğumuz sorunların niteliği, sınırları ve hangi düzeyde gerçekleştiği politik ve örgütsel gelişimimizi belirlemektedir. Politik gerilik, dar pratik, kendini tekrar eden faaliyet tarzı "kalıcılışıma" adaydır. Bu zeminde boy veren çeşitli içerikteki sorunlar, küçük burjuva yaşam ve alışkanlıklar örgütlü devrimciliği, gücümüzü aşındırmaktadır.

Örgütlülüklerimizin temel görevi işçi sınıfını, halk kitlelerini süreklileşen bir faaliyet içerisinde örgütleyerek en temel silaha ulaşmasını sağlamaktır. Ve bunu politik ve örgütsel sahada merkezileşmeksizin, kolektif ve canlı bir örgüt yaratılmaksızın tersyüz etmemiz zorluklarla çevrilidir.

Faaliyetimizin merkezileştirilmesine, örgütlülüklerimizin görevlerden el yükselterek sorumlu kılınmasına yönelik söyleyeceğimiz şeylerin bir

yeniliği yoktur. Yeni olan söyleminin ötesinde yönümüzü yapmaya çevirmiş olmamızdır. Dikkatimizi sorunlar üzerinde toplayarak hakim olmak, bütünü taşıdığı sorunlarla birlikte kavramak, merkezileşmeyi örgüt ve önderlik yeteneklerini geliştirerek inşa etmek, işçi sınıfına, halka uzanan kolektif bir faaliyet hattı yaratmak bizi devrimci gelişmenin eşğine ulaştıracaktır. Ayağa kalkmaksızın, yürümeksizin gitmek istediğimiz yer varmanın olanağı yoktur. Sınıf içerisindeki çalışmalarımızın yerine getirilecek görevleri işçi ve emekçi yığınlar doğru hareket etmemizi beklemektedir. Bunun anlamı sınıf çalışmasının işçi havzalarında, fabrikalarda, atölyelerde, emekçi mahallelerde, üretimin, yaşamın ve geçimin sürdüğü her yerde örgütlenmesidir. Bilincimize ve pratiğimize sınıfsal bir kimlik kazandırmak işçi ve emekçi sınıflara doğru göçümüzün başlangıcı yapılmalıdır. Uzun zamandır belirlenen sınıf çalışmasının ağırlık kazanması, emekçi mahalleleri, sendikaları, örgütlü işyerlerini, kitle örgütlerini kapsayarak biçimlendirmesi bir anda olmayacaktır. Sınıfı örgütlemenin öznesi haline getirmek yoğunlaşmayı, odaklanmayı, direnç noktalarını kırmayı, dönüştürmeyi gerektirecektir. Beklediğimiz gelişme soruna eğilmeksizin, harekete geçmeksizin, örgütlemeksizin gelmeyecektir. Her şeyden önce işçi sınıfının faaliyetimizin merkezine doğru yer açması faşist diktatörlüğün kapsamlı saldırılarına tavır alışı içerisinde inşa edilecektir. Bunun işçi sınıfına, emekçi yığınlar, kadınlara, farklı cinsel yönelimlere, ezilen ulus ve inançlara, köylülüğe, talan edilen doğaya yönelik saldırılara bulunduğumuz her yerde yanıt olmaktan, örgütlü bir tavır ve güç oluşturmaktan başka bir anlamı yoktur. Sınıftan ve örgütlenmekten uzak, kitlelerden kopuk, olumsuz, zayıf, yetersiz, güçsüz yanlarımızla çatışmak, düzeltmek, olumlu, güçlü yanlarımızı büyütme bu yanıt-

mıza başlangıç olacaktır. Bu işçi ve emekçilere yüzümüzü çevirmenin ötesinde bir iddiayı içermektedir. İşçi ve emekçilerden, kitlelerden uzak yürüttüğümüz çalışmaların onlara atfedilmesinin ötesindedir. İmzalanan sözleşmelerin bütün işçi sınıfının kazanımı olduğunu ilan etmenin de ötesindedir. Sınıfı kazanmak; atfetmenin ve sınıf adına kazanmanın ötesindedir. Sınıfa bilinç taşımanın dolaylı yollarını, sınıfla bağ kurmanın, örgütlenmenin yerine geçirilemeyecek yöntemlerini, alışkanlıklara bindirilmiş faaliyet tarzını terk ettiğimizde işçi ve emekçi yığınlarla aramızdaki mesafe azalmaya başlayacaktır.

Mesafenin daralması, kalkması sınıfı örgütlenme çabasıyla ve öğrenmeyle içerik kazanacaktır. İşçi sınıfıyla kuracağımız ilişki sınıfın uzağında kaybettiklerimizi yerine koymamızı sağlayacaktır. Kavrayışımızı, günlük pratiğimizi geçmiş deneyimlerimizin, sınıfla temasımızın öğreticiliğine açmak; bilmeden yapmaya çare olacaktır. Kitle çalışması öğrenmenin ve yapmanın, gelişmenin dinamiklerini açığa çıkaracaktır. Sınıfa dair bildiklerimizin ve pratiğimizin yüzeyselliğinden tanımaya ve kavramaya doğru başlayan yolculuğumuz bizi işçi sınıfının genişleyen potansiyeline ve dinamiklerine götürecektir. Sınıfın dinamiklerini çelişkileriyle kavramaktan başlayarak direnişe ve mücadeleye dönüştüğü her yerde parçası olmalıyız. Parçası olma durumu sınıfa doğru hareketimizin izleyeceği zorunlu güzergahtır. Sınıfı örgütlemeye, ileri işçileri komiteleştirmede kaydedeceğimiz gelişme bizi direnişlerin ve mücadelenin taşıyıcısı haline getirecektir.

Sınıfın uzağından yakınına, giderek direnişlerin ve mücadelenin taşıyıcısı olmaya sevk olacak faaliyetimiz bulunduğumuz sendikalardan, örgütlü işyerlerinden ve emekçi mahallelerden başlayarak gelişecek ve genişleyecektir. Faaliyetimizin kapsamı sınıfın kazanılması ve örgütlenmesidir. Sınıf, parti ve devrim bilincinin kuşanılması, kavranması her türlü amaçlaştırmaların, sapmanın önünü aydınlatacak, politik iktidar hedefli mücadelenin güvencesi olacaktır. Faaliyetimiz mekansal aidiyetlerle değil sınıf çalışmasıyla, işçi ve emekçilerin talepleriyle, direniş ve mücadelesiyle içerik kazanacaktır.

Ve Şimdi Dillerde Sonsuz Bir Türkü Olmak...

Üç türkü üç yürek... Durmadan kıyılara vuran, öfkesini taşıyarak bendini aşan. Her seferinde daha büyük dalgalarla yönelen hedefine... Üç devrimci... Kavganın denizine tereddütsüz atılan üç egid! Karadeniz'in hırçın dalgasına sevdalanmış, Akdeniz'in kızıl güneşine umutlarını vermiş, Kürdistan'ın dağlarına kavgayı haykırarak üç yoldaş!

Seher yeli çık dağlara

Güneş topla benim için...

Güneş toplamak dağlardan,

Zamanın zamansızlığına inat; güneş toplamak...

Ayakları onları, dik yamaçlı dağlara bakan gözleri, 2013 yılında Dersim dağlarına getirdi. Bilinçte kavgaya adanmışlık, yürekte şehitlere verilen sözler, dilde İbrahimce antlarla yürünen çakıllı, taşlı, toprak patika; yol uzun ve yürek hızlı ritimlerle atmakta. Dağ kokusunu, yoldaşlığı, silahı, halkı gerilla olarak karşılamak... Akdeniz güneşinden aldığı sıcaklıkla kavuşmak Dersim dağlarına. Kavuşmak aynı umutları yüreğinde taşıyan yoldaşlara, kavuşmak serin sulara, dağ keçilerine, dağ çiçeklerine; kavuşmak "Beş Kızıl Karanfil'e"...

Ünal Yoldaş ile aynı yılın katılımlarıydık. Her yeni katılan yoldaşın sesi dinlenir, iyi veya kötü olmasının bir önemi yoktur. Söylemekten çekinen yoldaşlara cevap; "Gelenektir yoldaş, bozmak olmaz". Sesi iyi olan için sorun yoktur. Sorun kötü sestir. Ünal yoldaşın sesi, iyi ses kategorisine girmese de o söylemekten çekinmeyen yoldaşlardandı. Yukarıda söylediği türkü gerillada söylediği ilk türküydü. Söylemekte iyi olmasa da ritim atmada yetenekli bir yoldaştı. TIKKO Müzik Topluluğu'nun üyelerindendi aynı zamanda. 2013'ün sonbaharında müzik grubunun oluşturulmasına karar verildi. Ve gönüllü yoldaşlardan grup oluşturulmaya başlandı. Müzik aletlerimiz; saz, gitar, def, yan flüt, kavaldı. Ünal yoldaş def çalıyordu; lise yıllarında bir müzik grubu kurmuşlar, o zaman keşfetmiş ritim yeteneğini. Yıllar sonra yeniden bir grubun içinde olmak güzel ve anlamlı bir yerde duruyordu Ünal yoldaş için. Halka bilinç taşımak aynı zamanda sistemin yozlaştırmaya

çalıştığı kültürleri yaşatmak ve o anlamda halka her alanda olduğu gibi bu alanda da bir şeyler taşımak anlamına geliyordu. Böyle bir çalışmanın içinde olmanın sevincini ve tatlı bir telaşını yaşıyorduk. 2013 sonbaharında ilk adımlarımızı atmaya başladık; "hangi yoldaş hangi müzik aletini çalabiliyor? Ses tonları nasıl?" böyle başladık. Gezi sürecinin yaşandığı süreçte aynı zamanda. Bu yüzden bahara iyi bir besteye çıkmak gerekiyordu. Ki öyle de oldu. Kış sürecinde Gezi şehitleri anısına bir beste yapılmıştı, geriye ekip olarak iyi bir sonuç almak kalıyordu. Geziye layık bir besteye çıkmamız gerektiğinin farkındalığıyla her yoldaş kamp sürecinde kısıtlı da olsa hazırlanmaya çalışıyordu. Aynı kamplarda olmamızın eksikliği olsa da... Bahar sürecinde çalışmalara başlandı. Her gün belli saatlerde küçük stüdyomuzda (mağara) top-

Kendimizi ona göre eğitmek, yetiştirmek gerekir. Düşüğümüz, kırıldığımız, sarsıldığımız anlar olacaktır. Önemli olan o anlarda örgütün elini tutmak, yola devam etmektir." diyordu Ünal yoldaş yoldaşlarla bir sohbetinde. Gerilla yaşamı zor süreçlerle doludur. Emek süreci, halk, düşman, günlük yaşam vs. hem renkli hem de karmaşıktır. Hem renklerini görmek hem de karmaşıklığını çözmek gerillacılığın püf noktalarından biridir. Zordur ama mesele de zor olanı başarmak değil midir? Bu zorluklarla başa çıkmanın yollarını arayan, bunları pratiğe döken, aynı zamanda yaşamın diğer renklerini yaşamayı ihmal etmeyen bir gerillaydı Ünal yoldaş. Gerillaya katıldığı ilk süreçlerde aksilikler peşini hiç bırakmamıştı. Yürüyüşte ayağını burkmuştu ve bir süre hareketini kısıtlaması gerekiyordu. Sonbahar süreciydi ve artık

de gerillaydı. Yoldaşlarla o köprüden geçmenin adımlarını atmıştı. Gerilla yaşamına devrimci duruşuyla, esprisiyle, ritmiyle yeni bir renk katmıştı Ünal yoldaş. Son görüşmemizde gözleri umut doluydu. Pratiğe daha güçlü çıkmanın heyecanı gözlerinden okunuyordu. Ve son vedalaşmamızda yoldaş sıcaklığıyla umudu serpiyordu her yoldaşın yüreğine.

KARADENİZ'İN HIRÇIN DALGASINA...

Evun altu arpaluk oy

E bu ne kalabaluk oy oy oy oy

Yarım sende var midur oy

Benim gibi sevdaluk oy oy oy oy

"Bir davulun sesinde el verip halaylara,

Kemençeyle horona duracaktık.

Ha uşak ha

Olmadı baştan

Tek bas tek, kimin için? Bizim için.

Ses verecekti sesimize Anadolu

Şimdi biz böyle eksik böyle yarım..."

Şair ceketli çocuğa yazılan bu satırlar şimdi sana dair yoldaş. Hemşerinle aynı dizelerde yaşayacaksın. Kazım "Beni kanser öldürmedi; beni bu sistem öldürdü" demişti.

Doğruydum. Biliyoruz ki sana/size sıkılan mermi de sistemin ta kendisiydi. Ve merminin halkı susturamayacağını, mücadele eden devrimci-komünistlerin inançlarını söndürmek bir yana daha gür yanmasına neden olduğunu. Öldürmekle, işkenceyle asla kazanamayacaklarını biliyoruz. Çünkü senin sesindeki direngen sloganlar 73'te İbrahim yoldaşın tohumlarını attığı "ser verip sır vermeme" geleneğinin devam ettiğini gösterdi düşmana. Ve ne kadar çırpınırsa çırpınırsınlar başaramayacaklar. Birileri olmaya devam edecek. Umuda gebe çünkü analar. Daha nice evlatlar büyüyecek, direnecek ve dövüşecek. Yıkılmaz dedikleri kaleleri bir bir yıkacak yerine halkın kalelerini dikecek. Kendi efendilerinin büstlerini diktikleri o şaşalı meydanlara proletarya bayrağını ve bu uğurda canını veren

lanıyorduk. Aynı zamanda yapılacak etkinliklere de hazırlanıyorduk. Heyecan dolu çalışmalarda her gün gülünecek şeyler bulunuyordu; özellikle Ünal yoldaşın komik hareketleri başta geliyordu. Ritim atarken adeta kendinden geçiyordu, gözleri kapalı, başı durmadan dönüyor; komik bir görüntü oluşuyordu. Bizler de fark ettirmeden taklidini yapıyor, inceden inceye gülüyorduk. Farkına vardığında mimiklerimiz bir anda değişiyordu. Sonra hep bir ağızdan gülüyorduk halimize. Müzikle bütünleşmek, ruhunun derinlerinde hissetmek ve sonsuz düşlere dalmak, Ünal yoldaşta simgeleşiyordu.

"Devrimcilik, bir günde bir yılda öğrenilecek iş değildir. Yılların deneyimleriyle, çıkarılan derslerle, düş-kalk diyalektiğiyle gelişen bir süreçtir.

kitlelerden ayrılacağımız kış süreci geliyordu. Kitlelerle buluşamamanın eksikliğini hissediyordu ve kamp sürecine böyle girmek üzüyordu elbette. Ama kitleleri görmese bile yoldaşları her faaliyet dönüşü soru yağmuruna tutmayı ihmal etmiyordu. Halkla tanışma zamanı biraz uzasa da, onlar hakkında bilgi edinmeyi, neler yaşadıklarını, yaşamlarını nasıl sürdürdüklerini vs. öğrenmeye çalışıyordu yoldaşlardan. O kış kitlelerle tanışmanın heyecanı ve gerilla olarak mücadeleyi kırdı devam ettirmenin yoğunlaşmasıyla geçti Ünal yoldaş açısından. Gerilla olmak yarına-geleceğe umutla bakmaktır. Güzel günlerin, ayağına kendiliğinden gelmesini beklemeden, geleceğe umutla köprü kurmaktır. Ünal yoldaş devrimcilik yıllarıyla köprü kurmuştu yarınlarla ve o köprülerden bir tanesi

halkın yiğit evlatlarının büstlerini dikecekler. Şimdi haykır Karadeniz; bir bir evlatlarının adını; coş Ander Yaylası, coş Gela Vera Deresi...

Gerillaya katıldığım zaman, yoldaşlar "Hemşin" bir yoldaşın olduğunu söylediklerinde çok sevinmiştim. Karadenizli bir yoldaşla tanışmanın heyecanı içerisine girmiştim. Her yörenin, bölgenin insanı, kültürü, yaşayış biçimi farklıdır ve bu farklılıkların bir arada olması bizim ideolojimizin bir yanmasıydı. Karadeniz de içinde çeşitli kimlikleri barındırıyordu. Bu yüzden merak ve tanıma fırsatı tanıyordu bizlere. Hemşin, Rum, Laz vs. Tamamen farklı dilleri, kültürleri olsa da aynı katliamdan, aynı zulümden geçmiştik. Onların yaşadıklarını dillendiren, mücadeleye çağıran isimlerden biriydi "Kazım Koyuncu". Düşünceyle, şarkılarıyla yaratılan sisteme isyan ediyordu. Çoğumuz onunla tanıdık Karadeniz'i; Lazları, Rumları, Hemşinleri ve yaşadıkları insanlık dışı muameleleri, kendi dillerinden, kültürlerinden, yaşayış biçimlerinden koparılmışlarını. Zorla başka dilin, dinin, kültürün, milletin hâkimiyeti altına girişlerini... Bunları öğrendikçe öldürülenlerin sadece Kürtler, Aleviler olmadığını; TC sınırları içerisinde yaşayan tüm etnik kimliklerin aynı ateşte yandığını, mücadele ettiklerini gördük. Her kimliğin acısı-öfkesi tek bir yöneydi; yani düşmanımız aynıydı. Farklı bölgelerde, farklı dilleri, kültürleri vs. yaşasak da; ezilen bir halktık. Ortak yanlarımız vardı. Aynı yoksulluğu, sömürüyü, zulmü, ölümlü yaşıyorduk. Ve cellâdımız aynıydı. Yani geriye "BİRLEŞMEK" kalıyordu, ortak mücadele etmek kalıyordu. Böyle başladı Karadeniz'i ve orada yaşayan insanları tanıma fırsatımız. Tabi bir de türkülerini, horonunu, doğasını... Şimdi doğası da elinden alınmaya çalışılıyor ama direniyor Karadeniz halkı aynı cellada karşı.

Hemşin yoldaşla tanışma zamanı gelmişti artık. Videolarda horon oynayan, Hemşince konuşan, Hemşin halkını mücadeleye çağıran yoldaş yanımızdaydı. Sefkan yoldaşta ilk göze çarpan; sessiz, güler yüzlü, Karadeniz-Ankara karışımı hareketliydi. Ankara'da yaşamış olmasına rağmen, Karadeniz özelliklerini hiç kaybetmemişti. En çok sesini merak ediyordum. Yoldaşlar; bilmediği türkü, şarkı yok, "müzik kutusu gibi yoldaş" diyorlardı. Tanıdıktan sonra haklı olduklarını gördüm. Sonbahar süreciyle gerilla birliğimiz toplanmıştı. Ve her toplandığımızda yaptığımız gibi; türkü faslı! Her yoldaş sırayla

söylüyordu ya da birlikte söyleniyordu. Yeni yoldaşlar olarak tüm yoldaşların seslerini dikkatle dinlemeye başladık, en çok da Sefkan yoldaşın söylemesini bekliyorduk. Sesini tanıdığımız ilk parça; "Evun altu arpaluk oy/e bu ne kalabaluk oy" olmuştu. Söylerken kendi şivesiyle söylüyordu. Her türkünün özgünlüğü vardır. İşte Sefkan yoldaş da öyle söylüyordu. Sonra kendi dilinden türkülerini söylerken sesinde, gözlerinde kendi diliyle söylemenin mutluluğunu hem görüyor hem de duyuyorduk. Dillerin özgürlüğünü hissediyorduk.

Sefkan yoldaşı tanımam Karadeniz ve farklı kimliklerimizin ortak kavgasıyla başladı. Ve bununla sınırlı kaldı. Aynı alanlarda, aynı kamplarda kalan yoldaşların birbirlerini tanıma vs. durumu daha fazla olur. Bu durum şartlardan kaynaklı her yoldaşa nasip olmuyor. Bu yüzden aynı yerlerde bulunan zamanlarda bu boşluk ya sabahın soğuşunda rojbaşla başlayan, yanan ateşin başındaki sohbetlerle ya da yapılan ortak işlerde doldurulmaya çalışılır. Sefkan yoldaşı tanımam da böyle zamanlarda oldu. Ateş başında, ortak işlerde... O kısıtlı zamanlarda yoldaşlığın, paylaşımın, sohbetlerin verdiği duygu belki bol zamanlarda yaşayabileceğimiz duygulardan daha farklı ve daha değerliydi. Gerillada yoldaşlık ilişkileri daha yoğun yaşanır. Yapılan işin anlamı daha yoğundur. Halkla, doğayla iç içe olmanın getirdiği şeylerdir bunlar. Sefkan yoldaşla sohbet ederken gözlemediğim şeylerden bir tanesiydi. Gerilla yaşamını, yoldaşlığı, halkı kendi bilincinde canlı tutan ve yoldaşlarıyla paylaşan bir yoldaştı. Karadeniz'i, oradaki halkın yaşamı her sorulduğunda; gözlerinin içi parlar, büyük bir sevinçle anlatırdı. Oradaki yaşamı anlatırken kendinden bağımsız bir şekilde anlatmaz acılarının, sevinçlerinin birer parçası gibi anlatırdı.

Hayaller kurulur geleceğe dair. Her hayal içinde binlerce kıvılcım taşır tutuşmak için. Halk ile horona durmak Karadeniz'in yaylalarında. Zaferi kutlamak kendi dilinde... Diğer dillerle yankılanmak dağların eteklerinde. Belki sensiz durulacak horona ama sensiz olmayacak yürekler. Bilinçte, yürekte yaşatacağımız seni Karadeniz uşağı. Senin İbrahim'ce haykıran sesinle yürüyeceğiz dik yamaçlı yolları.

"Süphan dağının eteği"

Eteği güller biteği"

Ağustos ayının ortaları, birkaçımız için gerilla yaşamının ilk günleriydi.

İlk günlerin heyecanı bulduğumuz alana gelecek yoldaşları bekliyoruz. Ve her bir yoldaş hakkında sorular soruyoruz yanımızda bulunan yoldaşlara. Alana ilk gelenlerden biri de Yurdal yoldaş oluyor. "Şehit Muharrem yoldaş" gibi kalıplı uzun boylu biri canlanıyor belki akıllarda ama öyle olmuyor. Yurdal yoldaş orta boylu-zayıf bir yoldaş. Gözleri yoldaş sıcaklığıyla bakıyor ve sohbetini ise onun üzerine inşa ediyor. Bir yoldaş "Her yoldaş bir renktir" diyordu. Her insanın farklı özellikleri, olumlu-olumsuz yanları vs. vardır. Gerilla yaşamı da farklı renklerin bir arada bulunduğu yerdir. Bizim için önemli olan da ortak yanımızdır. "Her insan ayrı bir dünya". Her insandan öğreneceğimiz şeyler vardır en basit olandan, en karmaşık olana kadar.

Önemli olan bilginin büyüklüğü-küçüklüğü değildir. Yaşanılan pratikten çıkmış olması, yaşama kattıkları veya kaybettirdikleridir önemli olan. Ve gerillada günlük yaşamda herhangi bir pratikten tutalım, askeri, örgütsel bilgiye kadar her bilgi önem taşır. Yaşamın vazgeçilmez bir parçasıdır. Ve bilgilere ulaşmak zor değildir; her yoldaşın geçirmiş olduğu deneyim birikimi söz konusudur. Her yoldaştan öğreneceğimiz şey mutlaka vardır. Ve en çok da şehit yoldaşların yaşamları-pratikleri öğretici olur. Gerilla birliğinin parolası haline gelen "seri-atik-pratik Yurdal yoldaş" söylemi boş bir söylem değildi. Yurdal yoldaş gerillacılığın ilkelerini kendi pratiğinde yaşatıyordu ve kavırıyordu. Gerillanın normal bir insan gibi hareket etmesi beklenemez, gerilla demek asker demektir ve onun yasalarına göre yaşamak demektir. Yurdal yoldaş bu yasalara göre kendini şekillendiren bir yoldaştı. Herhangi bir işin yapılması gerekiyorsa zamanında, yavaş-ağır ya da yüzeysel değil en hızlı biçimde olması gerektiği gibi işin pratiğine giren bir yoldaştı. Bireysel bir şekilde değil kolektifin gücüyle yapmaya çalışandı. Gerillaya katıldığım o ilk süreçlerde gerilla yaşamına dair birçok şey öğretmişti Yurdal yoldaş. Gerilla yaşamına ve insan ilişkilerine dair. Bir sohbetimizde Yurdal yoldaşa kaygı duymadan, çekinmeden düşüncelerimi ifade ettiğimi fark ettim. Toplumun şekillendirdiği düşünce ve davranış biçiminin güçlü bir kopuş sağlanmadan atılmadığı bir gerçektir. Ve bu gerçeği başarmanın yolu da örgüt ve iradeden geçer.

Mutfakçı olduğum bir gün, Yurdal yoldaş yardım etmeye gelmişti. Bir süre konuşmadan yemek ve ateşle

ilgilendik. Sonra konu konuyu açtı. Devrimcilikten, gerilla yaşamına kadar uzayan hoş bir sohbet. Yurdal yoldaş hem öğretmen hem öğrenci edasıyla dinliyor, konuşuyordu. Yeni bir gerilla olmanın heyecanı ve çekingenceğiyle o kadar rahat ve uzun konuşmama şaşırılmışım. Yemek saatine kadar sohbetimiz sürdü. Ve ben bu sohbetin bana öğrettiklerini Yurdal yoldaşa borçluydum. İnsan her sohbetten sonra kendine dair ders çıkarır ya da önemli bir şeyler bulur. Sohbetimizden sonra fark ettiğim şey, Yurdal yoldaşın insanlarla sınır koymadan, doğal bir şekilde tartışıp, konuşmasıydı. Bu, konuştuğu kişide de sınırsız, doğal bir ortam yaratıyordu.

Her yoldaşın hatırlandığı bir türküdür. Yurdal yoldaşın türküsü "Süphan Dağı"ydı. Ayrı alanlarda bulunan dönemlerde uzak bulunan yoldaşların sevdiği türküler söylenir. Bir nebze de olsa özlem türkülerle giderilir. 2014-15 kamp sürecinde ilk akla gelen türkülerden bir tanesiydi "Süphan Dağı." Her söylendiğinde Yurdal yoldaşın heyecan dolu yüz ifadesi ve yanık sesi gelir akla. Bu yüzdendir ki anılar bağ kurar geçmişten geleceğe. Gerillada her an gelecek ve umut yüklüdür o yüzden. Türkü yüklüdür. Ve gidenlerin idealleri, umutları, anıları kalanlara mirastır artık geleceğe taşınmak üzere...

Yalın ayak yaylalarda, sokaklarda oyunlara dalmış minik yüreklerde tohum olmak, barikatlarda direnen genç yüreklerin dillerinde slogan olmak, Çukurova'da, Karadeniz'de umutlarını, emeğiyle birleştirip kızgın güneşe inat, bir türkü mırıldanan mevsimlik işçilerin dillerinde türkületmek... Fabrikalarda, nasırlı ellerle durmadan atan yüreklerde proletaryanın bağrında filizlenip kök salan öfke olmak... Cumartesi günleri Galatasaray Meydanı'nda ellerinde evlatlarının resimleriyle haykıran Cumartesi annelerinin ağıtları arasında zılgıt olmak... Amed'de, Dersim'de, Botan'da serhildan olmak, yükselen mücadelede atılan her adımın, sıkılan her merminin adı olmak şimdi Ünal, Yurdal, Sefkan yoldaşlar olmak demektir.

Ve ant olsun ki güneşi süreceğiz namlularımıza!

Ey şehid xwin é we erdé nahélan!

(Ey şehit kanınızı yerde bırakmaya-çağız!)

FADİME ÇAKIL (ROSA)

Kobanê Serhildanı 6. Yılında Egemenleri Korkutmaya Devam Ediyor

6-8 Ekim 2014 tarihinde Türkiye'nin çok sayıda bölgesinde HDP'nin çağrısıyla, başta Kürt halkı olmak üzere, devrimci-demokrat ve ilerici kesimler ve yüz binlerce insan Kobanê için sokaklara döküldü. Bu üç günlük destansı "serhildan" egemenlerin korkulu rüyası haline gelmiştir. Bu serhildanda sokağa çıkan çok sayıda insan devlet ve devlet destekli çeteler tarafından katledilirken, bu direnişe destek veren, başta dönemin HDP Eş Genel Başkanları Selahattin Demirtaş ve Figen Yüksekdağ olmak üzere çok sayıda milletvekili, belediye başkanı ve siyasetçi tutuklanmış ve bu direniş cezalandırılmaya çalışılmıştır. Başlatılan gözaltı furçasında ise 199'u çocuk bin 213 kişi gözaltına alınmıştır. Bu gözaltılardan 20'si çocuk olmak üzere 183 kişi tutuklanmıştır.

Egemenlerin koltuklarına sıkı sıkı sarılmasına neden olan serhildan bugün de egemenleri korkutmaya devam ediyor.

Kobanê Serhildanı'nın 6. yılını, HDP'ye ve HDP bileşenlerine dönük gözaltı saldırılarıyla karşılıyoruz. Devletin "Kobanê Serhildanı" soruşturması kapsamında çok sayıda kentte düzenlediği operasyonlarda 20 HDP'li eski milletvekili ve MYK üyesi gözaltına alındı. Gözaltı gerekçesi olarak; Rojava'nın Kobanê kenti IŞİD çeteleri tarafından 3 koldan kuşatıldığında, HDP'nin "Kobanê'de durum son derece kritiktir. IŞİD saldırılarını ve AKP iktidarının Kobanê'ye ambargo tutumunu protesto etmek halklarımızı sokağa çıkmaya ve

sokağa çıkmış olanlara destek vermeye çağırıyoruz" mesajıyla yaptığı direniş çağrısı gösterildi.

SINIRLARI AŞAN DİRENİŞ

TC devletinin, sınırları Kürt halkına yapılan yardımlara kapattığı ama IŞİD çetelerine açtığı dönemde yüz binler Kobanê için sokaklara döküldü. Binlerce insan tüm "sınırları" aştı, Kobanê'de direnişe katıldı, aşamayanlar direnişe ses oldu, direnişi her tarafa yaydı. Ko-

banê için zaten süren dayanışma eylemleri, 6 Ekim itibarıyla güçlü bir kitle hareketine dönüştü.

7 Ekim'de ise süren demokratik eylemlere karşı TC devleti ve onun sivil-kontra örgütlenmeleri harekete geçti. Muş'un Varto ilçesinde Hakan Baksur adlı yurtsever, polis kurşunuyla katledildi. Aynı gün Erdoğan, Kobanê için, "Düştü, düşüyor" mealinde provakatif konuşmasını yaptı. Öfke ve kızgınlıkla dolup taşan Kürt halkı sokağa daha güçlü çıktı ve serhildan daha da

tırmandı. İşte bu saatten sonra tam anlamıyla bir devlet kıyımı ve katliamı yaşandı. Devlet; polisi, jandarması, sivil faşist güçleri ve Hizbullah gibi kontra örgütleriyle halka saldırmaya başladı. 40 yurtsever katledilirken, saldırılara karşı kendini koruyan halk 11 gerici-faşisti cezalandırdı. Tam üç gün süren bu görkemli serhildan, direnişin ve zorun rolünü bizlere bir kez daha göstermiştir.

Bu üç günlük serhildanın ardından TC tarafından oluşturulan kuşatma kırılmıştır, kitleler akın akın Kobanê'de direnişe katılmış, moral-motivasyon açısından da ruh ve eylem birliğini pekiştiren bir kazanım olmuştur.

Kobanê Serhildanı özellikle TC devletinin daha fazla saldırı-ganlaşması için tüm koşulları oluşturma fırsatı yaratmıştır. Bunun üzerinden HDP güçlü bir psikolojik savaşla tam bir kuşatmaya alınmış, "çözüm süreci"nin sabote olacağı yönlü propagandalar yapılmıştır. 9 ay sonra başlayacak "çökertme ve imha" politikasının hayata geçmesinde, egemenler için güçlü bir basamak olmuştur.

Kobanê Serhildanı 6 yıl boyunca egemenlerin hedefi olmuştur. Diyarbakır'da ölen Yasin Börü sembol haline getirilmiş, 42 yurtseverin katledilmesi yok sayılmıştır. Bu saldırılara ve

anti-propagandalara karşı ise özellikle HDP cephesinde, bu kuşatmanın hedefi tam anlaşılmadığı, "çözüm süreci"nin büyüdü ortamında Kobanê Serhildanı'nın devrimci şiddet içeren yönü dışlanmış ve yeteri kadar sahiplenilmemiştir.

Kobanê Serhildanı Kürt ulusunun serhildanlar tarihine, Türkiye Devrimci Hareketi'nin direniş tarihine yazılmış devrimci bir eylemdir. Kobanê Serhildanı, bize kitlelerin yaratıcılığını, cesaretini ve gücünü en net şekilde göstermiştir.

Bugün Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik dizginsiz saldırı ve teslim alma politikalarını alaşağı edecek olan, halkın örgütlenmesi ve direnişleri olacaktır. Bu saldırılara duvar olacak tek şey halkın örgütlü direnişidir. Devletin yönetim krizi derinleştikçe, sistemi ayakta tutan temeller sallanmaya başladıkça çözümünü saldırmakta bulunmaktadır. 6 yıl aradan sonra "Kobane olayları" gerekçe gösterilerek yapılan gözaltıların gerçek anlamı tüm toplumsal dinamikleri budamak, teslim almak ve etkisiz hale getirmektir. Bu operasyon ve kuşatma kimi reformist çevrelerin iddia ettiği gibi "Kobane olayları"na delil oluşturma gerekçesi değil, devletin topyekün saldırılarının önemli bir parçasıdır. Karşı koyuşun gücü ve etkisi ise bu operasyonlarla sınırlı kalmayarak, topyekün saldırıya karşı direnişle geri püskürtülecektir ve görevimiz her parçada ve bulunduğumuz her alanda bu saldırılara karşı tepkiyi örgütlemek, örgütlenen tepkinin aktif bir parçası olmaktır.

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Pülümür Şehitleri: 3 Ekim 1990'da diğer birliklerle buluşmak üzere Dersim Pülümür kırsalına gelen gerillalar bir hain tarafından ihbar edildiler. Yeterli silah olmaması nedeniyle çatışmaya girmeden katledilen gerillalar, **Medet Hoşafçı, Yılmaz Talayhan, Halil Erciyas ve Ayhan Altunbaş'tı.** Daha sonra ihbarcı hain Proletarya Partisi tarafından ölümle cezalandırıldı.

Kemal Yıldırım: 1931 Erzincan Tercan doğumludur. İşçiliğe Zonguldak madenlerinde başladı. Daha sonra Almanya'ya gitti. 1976'da ATİF kurucuları arasında

yer aldı. 5 Ekim 1991'de yakalandığı hastalık nedeniyle yaşamını yitirdi.

Aslan Yıldız: Dersim Ovacık Karaoğlan doğumludur. 1994'te Ekim ayında kontrgerilla tarafından katledildi.

Tarihe Tuzla Katliamı olarak geçen 4 TKP/ML militanının katledilmesi olayı faşist TC'nin ajan faaliyetinin bir sonucudur. Gebze'den İstanbul'a giden **İsmail Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Reha Şen ve Fevzi Yalçın** hakim sınıfların bir piyonu olarak TKP/ML sempatican çevresine sızmış olan Engin Kaya adlı ajanın verdiği bilgiler doğrultusunda 7 Ekim 1988 günü Tuzla köprüsünde pusuya düşürülerek katledildiler.

Önce arabayı durduran kolluk güçleri, daha sonra inen Partizanları kurşun yağmuruna tuttu. Herhangi bir çatışma yaşanmamasına rağmen, polis arabaya silah koyarak katliamı meşrulaştırmaya çalıştı. Bu katliam 12 Eylül'ün karanlık günlerinden sonra gerçekleştirilen ilk sokak infazı olma özelliği taşıyor, '88 sonrası gelececek yargısız infazların da habercisi oluyordu.

10 Ekim 1984'de Malatya Kürecik Harunuşağı köyü doğumlu **Kemal Özgül, Salih Kaynar ve Abdullah Yıldır** Fransa'da ırkçı faşistler tarafından katledildi.

Dersim'in Çemizgezek ilçesi Doğan köyünde oturan **Veli Kahraman, kızları Meral ve Zeynep Kahraman** 9 Ekim 1993'te PKK tarafından

katledildiler.

Behzat Firik: 10 Ekim 1981'de Dersim'in Ovacık ilçesinin Hülüküşağı köyündeki evinden abisiyle birlikte sorgulanmak üzere alınır. Gerillalarla ilgili bilgi vermesi için en ağır işkencelerden geçirilir ama O "ser verip sır vermeme" geleneğinin takipçisi olmayı seçer. Çaresiz kalan düşman, onu kurşuna dizerek katleder.

10 Ekim 2015 tarihinde Ankara'da düzenlenen mitinge yönelik devlet destekli IŞİD saldırısında 101 kişi hayatını kaybetti. Katliamdan kurtulanlara polis saldırdı, cenazelerin üzerine biber gazları atıldı. Bu saldırılarla devlet, patlamaya nasıl göz yumduğunu göstermiş oldu.

"Partimizin 1. Kongre Çizgisinde Sebat Eden Nubar ve Rosa Yoldaşlara"

HABER MERKEZİ- Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komite-Siyasi Büro (TKP/ML MK-SB) tarafından "Partimizin 1. Kongre Çizgisinde Sebat Eden Nubar ve Rosa Yoldaşlara" başlıklı bir açıklama yayınlandı. ikk-online2.net sitesinde yayınlanan açıklama şu şekilde;

"Kürt, Türk ve Çeşitli Milliyetlerden İşçi Sınıfı ve Emekçi Halkımıza,

6-9 Eylül 2020'de durgunluğa meydan okuyan, yığınları lanetleyen, karşı-devrimci saldırıyı devrimci savaşa karşılayan, umudun ateşini körükleyen, inançla-kararlılıkla-bilimle-pratikte sınanan partimizin 2 yiğit kadrosu ve savaşçısı büyük çaplı bir askeri operasyonda ölümsüzleşti. Partimizin savaş geleneğine, komünizm kararlılığına Merkez Komite'mizin üyesi Nubar yoldaş ile partimizin ileri militanı ve TİKKO birim komutanı Rosa yoldaş silah elde toprağa düşerek yeni bir halka eklemiştir.

Karanlığı güneşin gücünün tükenmişliği sananlar... Yaşadığımız acılardan artık çarpmıha gerildiğimizi düşünenler... Durgunluğu, gerilemeyi sınıf kinimizin ve nefretimizin öksüz kaldığına yoranlar... Ödenen bedelleri, verilen kayıpları yanığı görenler... Zalimin yarattığı acıdan, yola çıkan büküntülerden kuşku, endişe yaratanlar... İşte Merkez Komite'mizin üyesi Nubar ve yiğit savaşçımız Rosa ile kavgaya dair tüm kaygıları parçalama iradesini yeniden net ve kesin şekilde ortaya koymuştur.

İçinden geçilen koşulları kavramak ve müdahale etmek, sonraki evrede yaratacağı etkiye ve bu tarihsel zincirin bütününe ve her bir halkasına hükmetmek anlamına gelecektir. Lenin yoldaş; "Bir devrimci ve bir sosyalizm yandaşı ya da genel olarak bir komünist olmak yetmez. Her belirli uğrakta, bütün zinciri tutmak ve sonraki halkaya geçişi sağlamca hazırlamak için kavranması gereken belirli halkayı bulmasını bilmek gerekiyor" diyordu. İşte içinden geçtiğimiz koşullarda gerilla savaşını ve bir bütün savaş çizgisinin zorunluluğunu kavramak aynı zamanda iktidar mücadelesinde sonraki sürecin yaratacağı olanak ve fırsatları öngörmek ve ona daha güçlü hazırlanmak anlamına gelmektedir. Gerilla savaşının tüm imha, yok etme, sindirilme ve etkisizleştirilmesine karşı TKP/ML 1. KONGRESİNDE TUTUNMA MÜCADELESİ OLARAK TANIMLANIP, BUNUN GEREĞİNİN

YAPILMASI iradesi bu bakış açısına dayanmaktadır. Partimiz bu bakış açısıyla süreci karşılama, şekil alma iradesini kesin şekilde belirlemiştir.

Komsomol'da Halil olarak başladığı kavgayı komünizm davasına çevirmek için Erol Volkan İldem, Nubar olarak Komünist Önder sıfatını dişle, tırnakla, emekle, inanç ve kararlılıkla kazanıp, dupduru bir yaşam, mücadele bıraktığı yoldaşlarına, halkına. Marks; "İnsanlar kendi tarihlerini kendileri yaparlar, ama

kendi keyiflerine göre, kendi seçtikleri koşullar içinde yapmazlar, doğrudan veri olan ve geçmişten kalan koşullar içinde yaparlar" diyor. Erol yoldaş kendi tarihini; iradesiyle, belirlediği dünya görüşü ve aldığı tutumla yaşamın, mücadelenin ve koşulların karşısına çıkardığı şartları gözeterek belirlemiştir. O tarihin dinamiklerini, eğilimlerini ve toplumsal olarak varacağı sonucu kavrayarak konumlanmıştır. Dünya görüşünü, kimliğini, yaşam tarzını, öfkesini, kinini, sevgisini, şefkatini, inancını bu sınıfsal netlikle şekillendirmiştir. Bu aynı zamanda zayıf ve güçlü yanlarının tespit edilerek, proleter çizgi ile burjuva çizginin dövüş alanına dönüştürmesini sağlamıştır. İşte "Nubar kimliği ve üstlendiği tarihsel rol" bu şekilde örgütlenmiş ve şekillenmiştir. Nubar yoldaşın, ölümsüzleşirken aldığı tarihsel konumlanış partimizin çizgisinin en etkin, en kararlı ve sürükleyici birikim ve deneyimin toplamı olmuştur. O üstlendiği görevin tarihsel niteliğini kavrayarak, partinin ona verdiği önderlik rolünü tüm benliğinde hissederek yerine getirme çabası içinde olmuştur. Bu anlamda partimizle onurlanmış, partimizi onurlandırarak ölümsüzleşmiştir.

Nubar yoldaş bu bakış açısının

önderi ve sürükleyicisi iken Rosa, bu çizginin savaş alanında komutanlaşma çabası, etkin bir militanıdır. Fadime Çakıl, Dersim'in tüm sosyal, siyasal, kültürel, ulusal ve inançsal çelişkileri yanında emekçi bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmiş olmanın sınıfsal çelişkilerini de taşıyarak şekillenmiştir. Buna kadın kimliğinin yarattığı cins baskısı da eklendiğin de mücadele ve savaşıma etkin şekilde atılmanın gerekçeleri bir bütün oluşmuştur. Elbette çelişkileri yaşamak çelişkileri

çözme iradesi oluşturmak anlamına gelmemektedir. Fadime Çakıl yoldaş henüz çocuk yaşlardan itibaren partiyi ve gerillayı tanımış ve Dersim'in artık tarihsel bir parçası olan Partizan ve gerilla sevdasıyla büyümüştür. Faşizme öfkeyle ve kinle şekillenen yaşamı, gerilla olma ve partinin çizgisinde iktidar mücadelesi ile değiştirme kararlılığına henüz 17 yaşındayken ulaşmıştır. Her komünist kadının yüzünü döneceği "DEVİRİMİN KARTALI" Rosa Lüksemburg gibi olma iddiası onun parti ismi olan Rosa'yı tercih etmesini sağlamıştır. O kısa sürede gerilla yaşamına ve parti çizgisine daha etkin katkı sunacak hattı inşa etmiştir. Gerillanın Rosa'sı hem askeri, hem politik hem de ideolojik anlamda gençliğini dinamik bir kavrayışa, deneyimsizliğini öğrenme azmi ile deneyime, geleceği kucaklamanın ve kazanmanın iyi bir komünist olma şartlarını yerine getirmeye odaklanmıştır. O kendi rolünü ve misyonunu partinin ve sınıf mücadelesinin dönemdeki ihtiyaçlarına uygun şekillendirerek üstlenmekten çekinmemiştir. Ne deneyimsizliği, ne gençliği, ne yetersizliği, ne düşmanın çok güçlü olması, ne yaman ve acımasız kuşatmalar, ne onlarca yoldaşının yanı başında kısa zaman

aralığında ölümsüzleşmesi onun bu İDDİASINDA BİR ZAYIFLAMA GEREKÇESİ OLMAMIŞTIR. Gerillanın Rosa'sı "dağların yiğit bir kartalı" olarak önderi Nubar'ın yanı başında ölümsüzleşmiştir.

Yoldaşlar, Dostlar, Emekçi Halkımız;

Şimdi Komünist bir önderden yoksunuz. Şimdi kuşatmalar içinde büyüyüp yetkinleşen güçlü bir militandan yoksunuz. Bu kayıplarımız, boşlukları fazlasıyla hissedilecektir. Ancak 48 yıllık deneyim, birikim, mücadelede süreklilik sağlamış partimizin kayıplarıdır bunlar. Partimiz henüz bir yaşında kurucu ve kuramcı önderini savaş içinde kaybetmiş ama yürümesini becermiş, 3 Genel Sekreterini onlarca kadrosunu ve yüzlerce militanını kaybetmiş ve kavgasında aman dememiş bir partidir. Çünkü kaybettiklerimizin yetenek, deneyim ve birikimini kendinde toplamış, yeni kadro ve savaşçı çıkarmayı, sürekliliği en kötü koşul ve şartlarda sağlamayı başarmıştır. Şimdi yeniden bu kayıplarımızı militanını kadrolaştırarak, kadrosunu önderleştirerek işçi sınıfı ve ezilen emekçi yığınları iktidar için örgütleme iddiasından taviz vermeyerek devam ettirecektir. Silah elde Komünist Önder Nubar yoldaş ve yiğit savaşçı Rosa ölümsüzleşirken, partimize ve halka sonsuz bir güvenle, yerlerinin doldurulacağından emin olarak hareket etmişlerdir. Şimdi onların bu güvenine karşılık verme, onların mevzilerini düşmana daha fazla öfke ve kine dönüştürerek doldurma zamanıdır. Şimdi Nubar gibi bir önder Rosa gibi bir militan olma zamanıdır. Onların iddia ve kararlılığını daha ileri taşıma zamanıdır. Proleter devrimci çizgide Nubar gibi Rosa gibi Halk Savaşı'nı yükseltme zamanıdır. Partimiz; önderliğinden taraftarına, kadrosundan militanına kadar bu bilinci, sorumluluğu üstlenme ve Yeni Demokratik Devrim, sosyalizm ve komünizm davasına önderlik etme kararlılığı içindedir. Bu kararlılığı, bilmeyenler bilmeli, duymayanlar duymalı, hissetmeyenler hissetmeli; öfkemizden ve kinimizden ise korkmayanlar korkmalıdır. Bu bir beyandır ve tereddütsüz duruştur.

**TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/
MARKSİST LENİNİST MERKEZ
KOMİTE-SİYASİ BÜRO**

TKP/ML MK-SB

EYLÜL 2020"

Halk Savaşçıları Avrupa'da Düzenlenen Etkinlikler ile Anıldı

HABER MERKEZİ- 6-9 Eylül tarihlerinde Dersim Ovacık'ta yaşanan bombardımanda ölümsüzleşen Erol Volkan İldem ve Fadime Çakıl (Rosa) Avrupa'nın birçok kentinde düzenlenen etkinliklerle anıldı.

Halk Savaşçıları, Avusturya'nın Wörgl, Innsbruck, Linz, Viyana, Ternitz, İsviçre'nin Zürih, Almanya'nın Frankfurt, Duisburg, Stuttgart Nürnberg, Belçika'nın Liege, Hollanda'nın Rotterdam, Fransa'nın Paris ve İngiltere'nin Londra kentlerinde düzenlenen etkinlikler ile anıldı.

Düzenlenen anmalarda Halk Savaşçıları'nın yer aldığı sinevizyon gösterimleri gerçekleştirilirken etkinliklere çok sayıda devrimci, demokrat kurum da katılım sağladı.

Devrimci kurumlar tarafından yapılan açıklamalarda, Nubar ve Rosa'nın direnişi, Proletarya Partisi'nin savaşçı geleneği selamlanırken, özellikle içinden geçilen bugünlerde gidenlerimizin bize bıraktığı savaşçı geleneğin sahiplenilmesi, geride kalan bizlerin omuzlarında bir sorumluluk olduğu, bu bilinçle de devrimci dayanışmanın, faşizme karşı birlikte hareket etmenin önemi vurgulandı.

19 Eylül Cumartesi günü Paris Dersim Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinlikte Proletarya Partisi Merkez Komitesi'nin ve Komsomol'un açıklamaları okundu. Halk Savaşçıları'nın gerilla yaşamlarından kesitlerin yer aldığı sinevizyon gösteriminin ardından devrimci kurumlar söz alarak konuşma yaptı. Etkinliğe MLKP, MKP, PKK, Odak, Proleter Devrimci Duruş ve Bir-Kar katıldı.

Almanya'nın Frankfurt kentinde Partizan ve Atılım Gazetesi tarafından düzenlenen ve Sınıf Teorisi'nin desteklediği etkinlikte, Halk Savaşçıları ve MLKP komutanı Koray Aspir anıldı.

Partizan ve Atılım gazetesi adına konuşmalar yapılırken, TKP/ML, MLKP ve MKP'nin mesajları okundu. Etkinlikte sinevizyon gösterimi ve müzik dinletisi gerçekleştirildi.

Belçika'nın Liege kentinde düzenlenen etkinlikte, Belçik Halk Cephesi adına yapılan konuşmada; "AKP sınıf kını ile halkın her kesimini; sindirmek susturmak ve korkutmak amaçlı, hemen her gün dozunu arttırarak saldırmaya devam ediyor. Halk birleştiğinde, örgütlü olduğunda kendilerini tükürükle boğacaklarını bildiklerinden korkuları her geçen gün büyüyor. Biz halkız AKP'nin savaş yürüttüğü halkın örgütlü güçleriyiz" ifadelerine yer verildi.

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!
OKU, OKUT!

[f yenedemokrasi1](#)

[@ yenedemokrasi1](#)

[yeni_demokrasi1](#)

[yenedemokrasi7.net](#)

yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Özgür Gelecek İçin **Yeni Demokrasi Gazetesi** Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın **Yayın Türü:** Yaygın Süreli

Umut Basım Yayıncılık **Yönetim Yeri:** İskenderpaşa Mah. Horhor Cad. No:70/4 Fatih/İst **İletişim:** 0212 534 54 76- yenedemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20